

श्रीरमणगीता
śrīramaṇagītā

Sri Ramana Gita
ஸ்ரீ ரமண கீதை

Sri Ramana Gita

ஸ்ரீ ரமண கீதை

CHAPTER ONE

முதல் அத்தியாயம்

ON THE IMPORTANCE OF 'UPĀSANA'¹

உபாஸன ப்ராதான்ய நிருபணம்

1. I bow to Maharshi Ramana, Kartikeya² in human form and set forth his teaching in this lucid work.

மனிதவுருப்பெறு முருகனாம் ஸ்ரீரமண மகரிஷியை வணங்கி, அன்னார் கருத்தைத் தெள்ளிய நூலாய்த் தொகுப்பாம்.

- 2 & 3. In the year 1913 of the Christian era, on the 29th of cold December, when all the disciples were seated around with attentive minds, I asked Bhagavan Maharshi for definite answers (to certain questions).

ஈசபுத்ர சகத்தின் 1913-ஆம் ஆண்டில் குளிர்ந்ததாம் இறுதி மாதத்து இருபத்தொன்பதாம் தினத்தன்று, சீடர் யாவரும் அடங்கி யமர்ந்திருக்க, நிச்சயந் தெளியக் கருதிய யான் பகவான் மகரிஷியைப் பின்வருமாறு வினவினேன்.

First Question:

4. Is Mukti³ to be attained by mere discrimination between the real and the unreal or are there other means for the removal of bondage?

வினா - 1:-

ஸத்யாஸத்ய விவேகத்தாலேயே விடுதலை எய்துமா?
இன்றேல், விடுதலை வழி வேறே யுளதா?

Second Question:

5. Is study of the scriptures enough by itself to liberate those desirous of knowledge, or is spiritual practice according to the Master's injunctions also necessary?

வினா - 2:-

ஞான நாடுவோர் விடுதலைபெற நூலாராய்ச்சி போதியதா?
அல்லது, குருமொழிப்படி வழிபடல் (உபாசனை) வேண்டுமா?

Third Question:

6. How does a *sthitaprajna*⁴ recognise himself as such? Is it by knowing the fullness of his enlightenment or is it by cessation of objective awareness?

வினா - 3:-

ஞானநிறை வுணர்ந்தோ, அல்லது செயலோய் வினாலோ,
நிலைத்த ஞானி அத்தகையனாகத் தன்னைத் தெளிதல்
கூடுமா?

Fourth Question:

7. By what indication are the learned able to recognise the *jnani*?

வினா - 4:-

7. ஞானியை எக்குறியாற் பிறர் அறிதலியலும்?

Fifth Question:

Does *samādhi*⁵ lead only to *jnāna* or does it also confer the (material) fruit desired?

வினா - 5:-

சமாதி (சித்த வொருமை)யினால் ஞானமே யன்றிக் கோருதலுங் கைகூடுமா?

Sixth Question:

8. If one practising yoga for a desired end becomes a *sthitaprajna*, is that desire also fulfilled or not?

வினா - 6:-

கோரிக்கை கருதித் தவ மாற்றும்போது திட ஞானமுறின் அக்கோருதல் கைகூடுமா, கூடாதா?

9. Hearing these questions of mine, Bhagavan Sri Ramana Rishi, to dispel my doubts, and in the plenitude of His grace, spoke thus:

இவ்வாறு வினாக்களைச் செவியுற்று, ஐயந்தீர்க்கும் எனது குரு, அருணிறைவாம் பகவான் ரமண மகரிஷி பின்வருமாறு அருளினார்.

Answer to the First Question:

10. Abidance in the Self alone releases one from all bonds. Discrimination between the real and the unreal leads to non-attachment.

விடை - 1:-

பந்த மனைத்தையும் விடுவிப்பது ஆத்ம நிஷ்டையொன்றே. ஸத்யாஸத்ய விவேகமோ அவாவறுக்கும் உபாயமாம்.

11. The *jnāni* is unfathomable; he abides always in the Self alone. He does not consider the universe as unreal or as different from himself.

ஞானி எக்காலும் ஆத்மாவிலேயே ஆழ்ந்து நிலைத்திருப்பன்; உலகைப் பொய் யெனக் கருதான்; தன்னிலும் வேறெனவுங் கருதான்.

Answer to the Second Question:

12. The seeker of knowledge does not achieve his end merely by a study of the scriptures. Without *upāsana* there cannot be attainment for him; this is definite.

விடை - 2:-

ஞானத்தை நாடுவோனுக்கு நூலாய் வினாலேயே காரியம் நிறைவேறி விடாது. வழிபாடன்றி நிலை கூடாதென்பது துணிபு.

13. Experiencing the natural state, during spiritual practice, is called *upāsana* and when that state becomes firm and permanent that itself is called *jnāna*.

இயல்பாம் ஆத்மநிலை (ஸஹஜ ஸ்திதி)யே சாதனை புரியுங்காலத்தில் வழிபா டென்றும், திடநிலை கூடிய நிலையில் ஞானமென்றுங் கூறப்படும்.

14. When discarding sense-objects, one abides in one's own true nature as a flame of *jnāna*, this state of being is termed *sahaja sthiti*.

விஷயங்களை முற்றும் நீத்து ஞானச்சுடராய்த் தனதியல்பில் நிலைத்தலே ஸஹஜாத்ம ஸ்திதி யெனப்படும்.

Answer to the Third Question:

15. In the firm, natural state, through that Supreme Silence free from all *vāsanās*, the *jnāni* knows himself as such without any doubt.

விடை - 3:-

வாதனைதீர் மோனத்தால் திடமாம் ஸஹஜ நிலையில் ஞானி அத்தகைய தன்னை ஐயமின்றித் தெளியலாம்.

Answer to the Fourth Question:

From the mark of equality towards all beings, one's (attainment of) *jnāna* is inferred.

விடை - 4:-

அனைத்தினும் சமத்துவ மென்னுங் குறியால் ஞானமிருப்பதை ஊகித்தறியலாம்.

Answer to the Fifth Question:

16. When practice of *samādhi* is begun with a desire, the desire also will surely bear fruit.

விடை - 5:-

கோருதல் கருதித் தொடங்கிய தவம் அதனைப் பயப்பதுறுதி.

Answer to the Sixth Question:

17. In practising yoga with a desire, if one becomes a *sthitaprajna*, one is not elated though the desire is fulfilled.

விடை - 6:-

கோருதலுக்காகத் தவம்புரியு மொருவன் திட ஞான முறின், தனது கோருதல் நிறைவேறப் பெறுமதனால் மகிழான்.

This is the first chapter entitled ‘ON THE IMPORTANCE OF UPĀSANA’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga, composed by the disciple of Ramana, Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Upāsana*: literally “being seated near”, meditation.
2. *Kartikeya*: son of Siva.
3. *Mukti*: Release from phenomenal existence.
4. *Sthitaprajna*: One of steadfast knowledge.
5. *Samādhi*: Absorption of the mind in the Self.
6. *Vāsanās*: Predispositions, tendencies, or propensities of the mind in the present life due to those of former lives.

CHAPTER TWO

இரண்டாம் அத்யாயம்

THE THREE PATHS

மார்க்கத்ரய முரைத்தல்

1. In the *Chāturmāsya*¹ of 1915 of the era of the Son of God, Bhagavan Ramana Maharshi uttered in a verse the essence of his teaching.

ஈசபுத்ரசகம் 1915-ஆம் ஆண்டு சாதுர்மாஸ்யத்தில் பகவான் மகரிஷி சாரத்திரட்டாம் பாவொன்றருளினார்.

2. “In the interior of the Heart-cave Brahman alone shines in the form of the Atman with direct immediacy as I, I. Enter into the Heart with questing mind or by diving deep within or through control of breath, and abide in the Atman.”

“இதயகுகை நடுவே இரண்டிலாப் பரம்பொருளே ‘நான், நான்’ என ஆத்மாவாய் நேரே யொளிக்கிறது. தன்னை நாடியோ, தன்னுள் மூழ்கியோ, பிராணசலனத்தை யொடுக்கியோ அகத்துடனிதயம் புகுந்து ஆத்மாவில் நீ நிலைத்திரு.”

3. Whoever understands this verse, the essence of Vedānta, uttered by Bhagavan Maharshi will never again be assailed by doubt.

பகவான் மகரிஷியின் வதனத்து வெளிப்போந்த வேதாந்த சாரமாம் இச் செய்யுட் பொருளுணர்ந்தவனுக்கு மீண்டும் சந்தேகமே யிலதாம்.

4. In the first half of this verse, Bhagavan has pointed out the location of the Self in this visible body of five elements.

இப்பாவின் முற்பகுதியில் ஐம்பூத வடிவாய்த் தோன்று மிவ்வுடலில் (உள்ளுறையும்) ஆத்மாவினிடத்தைப் பகவான் அருளினார்.

5. There itself, identification (of the Self) is affirmed, difference from God is denied and direct experience is affirmed, thus dismissing the various descriptive marks (of the Self).

ஆங்கே (ஆத்ம) லக்ஷணத்தையும், ஈசனுடன் ஐக்யத்தையு மியம்பிப் பற்பலவாம் லக்ஷணங்களைப் புறக்கணிக்கும் நேரே யவிரும் பான்மையையும் உரைத்தார்.

6. In the second half, instruction is given for the practice by the disciple of three different methods which are in essence one.

இரண்டாம் பகுதி சீடர்கள் வழிபடு நெறி பற்றிய உபதேசமாம்; அவ்வழி மூன்றாய்ப் பிரிந்தும் உட்கருத்தி லொன்றும்.

7. The first path is termed *mārgana*, quest; the second *majjana*, diving in; the third *prāna-rodha*, control of breath.

(தன்னைத்) தேடுதல் என்னும் வழி முதலாகக் கூறப்பெற்றது. (தன்னுள்) மூழ்குதல் இரண்டாம் வழி. பிராணாயாமம் மூன்றாவதாம்.

This is the second chapter entitled 'THE THREE PATHS' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by the Ramana's disciple Vasishtha Ganapati.

Notes

1. *Chāturmasya*: Literally 'four months', the rainy season during which monks stay in one and the same place.

CHAPTER THREE

முன்றாம் அத்யாயம்

THE PARAMOUNT TASK

முக்ய கர்த்தவ்ய நிருபணம்

1. In this third chapter we record, for the delight of the wise, the conversation between Daivarāta and Acharya Ramana. தெய்வராதனுக்கும் ஆசார்ய ரமணனுக்கும் நிகழ்ந்த சம்பாஷணையை, விவேகிகள் இன்புற முன்றாம் அத்யாயத்திற் றொகுப்போம்.

Daivarāta:

2. In *samsāra*¹ what is the paramount task of a man? May Bhagavan be pleased to decide and explain it to me.

தெய்வராதன்:-

இவ்வுலக வாழ்வில் மனிதன் முக்கியமாய்ச் செய்ய வேண்டியது யாது? முடிவாம் அவ்வொன்றைப் பகவான் எனக்கு விளக்கியருளல் வேண்டும்.

Bhagavan:

3. The aspirant has to discover his own real nature which is the basis of all actions and their fruit.

பகவான்:-

உயர்வை விரும்புவோன் முக்கியமாய்ப் பயனைத்திற்குஞ் செயலனைத்திற்கும் இருப்பிடமாந் தனதுண்மையை யுணர வேண்டும்.

Daivarāta:

4. What in brief is the means to know one's own real nature? What is the effort that can bring about the sublime inner vision?

தெய்வராதன்:-

தனதுண்மையை யுணர்தற்குச் சுருக்கமாம் உபாயம் எது? மிகவுயர்ந்ததாம் அகநோக்கம் எம்முயற்சியாற் கைகூடும்?

Bhagavan:

5. Strenuously withdrawing all thoughts from sense-objects, one should remain fixed in steady, non-objective enquiry.

பகவான்:-

நினைப்பனைத்தையும் விஷயங்களிலிருந்து முழு முயற்சியுடன் திருப்பி, அலைவுஞ் சார்புமிலா ஆத்ம நாட்டத்திலேயே நிலைக்க வேண்டும்.

6. This, in brief, is the means of knowing one's own real nature; this effort alone brings about the sublime inner vision.

தனதுண்மை யனுபவத்திற்கு அதுவே சுருக்க வழி. இம்முயற்சியாலேயே அவ்வுயர் அகநோக்கம் பிறக்கும்.

Daivarāta:

7. O Best of Sages, will *niyamās*² continue to aid spiritual effort, until success in yoga is achieved?

தெய்வராதன்:-

முனியரசே! மாந்தர்க்கு நிலை கூடுமட்டும் நியமங்கள் சாதனைக்குத் துணை புரிவனவா?

Bhagavan:

8. *Niyamās* do help the earnest efforts of aspirants. These *niyamās* drop away of their own accord from those who have attained success and have nothing more to do.

பகவான்:-

சாதனை புரியும் நல்லோர்க்கு நியமங்கள் அம்முயற்சிக்குத் துணையாம். நிலையற்றுக் கடமை கடந்தார்க்கு நியமங்கள் தாமே நழுவும்.

Daivarāta:

9. Does repetition of *mantras* bring about the same result as the steady practice of pure, non-objective enquiry?

தெய்வராதன்:-

நிலையான, உபாதியற்ற, தூய ஆன்ம விசாரத்தாற் கிடைக்கும் பலனை மந்த்ரங்களை ஜபிப்பதால் பெறக்கூடுமா?

Bhagavan:

10. Success attends the earnest seekers who, incessantly and with steady mind, repeat *mantras* or *pranava*.³

பகவான்:-

அலைவிலா மனத்தால் இடையறாது மந்த்ரங்களையோ, பிரணவத்தையோ ஜபிக்கும் சிரத்தையாளர்க்குத் தன்னிலை கைகூடும்.

11. By repetition of *mantras* or of pure *pranava* alone, one's mind is withdrawn from sense-objects and becomes identical with one's own real Being.

மந்த்ரங்களையோ பிரணவத்தை மாத்திரமோ ஜபிப்பதால் நினைவு விஷயங் களிவிட்டு திரும்பித் தனதுண்மை மயமாகிவிடும்.

12. This marvellous conversation took place on the seventh day of July 1917.

ஈசபுத்ர சகம் 1917-ஆம் ஆண்டு ஏழாம் மாதம் ஏழாந்தினத்தன்று இவ் வற்புத சம்பாஷணை நிகழ்ந்தது.

This is the third chapter entitled 'THE PARAMOUNT TASK' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishtha Ganapati.

Notes

1. *Samsāra*: life in the world.
2. *Niyamās*: rules of conduct.
3. *Pranava*: The syllable OM as representing ever-fresh Reality.

CHAPTER FOUR

நான்காம் அத்யாயம்

THE NATURE OF JNĀNA

ஞானசொருபம் பகர்தல்

First Question:

1. Oh, Best of Sages, what is jnāna? Is it the *vritti* 'I am Brahman?' or 'Brahman is I' or 'I am all'?

வினா - 1:-

முனிவரேறே! “நான் பிரஹ்மம்” என்னும் விருத்தி, ஞானமா? “பிரஹ்மமே நான்” என்னும் புத்தி, ஞானமா? அல்லது “நானேயனைத்தும்” என்பது ஞானமா?

2. Or, is it the *vritti* 'All this is Brahman' or is *jnāna* different from these four *vrittis*?

அல்லது “இஃதனைத்தும் பிரஹ்மமே” என்பது ஞானமா? இன்றேல் இவ்விருத்திகள் நான்கினும் ஞானம் வேறா?

3. Bhagavan Ramana Muni, my Guru, graciously listened to this inquiry of his disciple, and spoke thus:

குருவாம் பகவான் ரமண முனிவர், சீடனாம் எனது கேள்வியைத் தயையுடன் கேட்டு உத்தரமருளினார்.

Bhagavan:

4. “All these *vrittis* are doubtless mere concepts of the mind. The wise say that pure abidance in the Self alone is *jnāna*.”

பகவான்:-

இவ்விருத்திகள் யாவும் மனக் கற்பனைகளே என்பதில் ஐயம் யாதுமில்லை. சுத்தமாம் சொரூப நிஷ்டையையே அறிஞர் ஞான மென்பார்.

5. Hearing these doubt-dispelling words of the Guru, another doubt arose and I questioned him again.

ஐயந்தகையும் எனதையனது வாக்கைக் கேட்டு, மீண்டு முதித்ததோர் சந்தேகம் வினவினேன்.

Second Question:

6. Oh Lord of Sages, can Brahman be comprehended by *vritti*? May you be pleased to dispel this doubt arising in my mind.

வினா - 2:-

அருந்தவர்க்கரசே! பரம்பொருளை மனோவிருத்தி வியாபிக்குமா, வியாபிக்காதா என்று எனமனத்துற்ற இவ்வையத்தைக் களைதல் வேண்டும்.

7. Hearing this question, the Rishi, friend of those who adore his feet, bathed me with his glance and spoke thus:

அடிசார்ந்தவ ரன்பனாம் மகரிஷி இவ்வினாவைக் கேட்டுக் கடைக்கண்ணமுது பொழிந்து எனக்கிவ் வாக்கருளினார்.

Bhagavan:

8. “If *vritti* proceeds to comprehend Brahman, which is one’s own Self, it takes the form of the Self and loses its separate existence.”

பகவான்:-

தனதாத்மாவாம் பரம்பொருளை யறியத் தலைப்படும் விருத்தி அவ்வாத்ம வடிவே யாகிறது; வேறாமிருப்பு அதற்கில்லை.

9. This brief thrilling conversation took place between us on the 21st of July, 1917.

முற்கூறிய (1917) ஆண்டு ஜூலை மாதம் 21-ம் நாள் மயிர்சிலிர்க்கும் இச்சிறு சம்பாஷணை எங்களுக்குள் நிகழ்ந்தது.

This is the fourth chapter entitled ‘THE NATURE OF JNĀNA’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER FIVE

ஐந்தாம் அத்யாயம்

THE SCIENCE OF THE HEART

இதய வித்தை

1. In the aforesaid Year, on the night of the ninth of August, Ramana Muni spoke exhaustively regarding the Heart.
முற்கூறியவாண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 9-ம் நாள் இரவு முனிவர் இதயத்தைப் பற்றித் தெளிவா யுபதேசித்தார்.
2. “That from which all thoughts of embodied beings issue forth is called the Heart. All descriptions of it are only mental concepts.
உடலுற்றோர்க்கு நினைவனைத்தும் எதனின்றும் வெளிப்படுமோ அதுவே இதயமெனப்படும். அதற்கு வடிவு வகுத்தல் கற்பனையாம்.
3. The ‘I’-thought is said to be the root of all thoughts. In brief, that from which the ‘I’-thought springs forth is the Heart.
நானென்னும் நினைவே நினைவனைத்தின் மூலமாதலின், அஃதுதிக்கு மிடமே இதயமெனச் சுருங்கக் கூறுவாம்.

4. If the Heart be located in *anāhata chakra*¹, how does the practice of yoga begin in *moolādhāra*²?

அனாஹதச் சக்ரம் இதயத்தின் இருப்பிடமாயின் மூலாதாரத்திலிருந்து யோகந் தொடங்க லெதற்கு?

5. This Heart is different from the blood-circulating organ. 'Hridayam' stands for *hrit* 'the centre which sucks in everything', and *ayam* 'this' and it thus stands for the Self.

(தூலவுடலின்) ரக்தாசயத்தினும் இதயம் வேறு. ஹருத்-அயம் (நடு-இது) என்னுஞ் சொற் பிரிவின்படி ஆத்மாவே இதயமெனப்படும்.

6. The location of this Heart is on the right side of the chest, not at all on the left. The light (of awareness) flows from the Heart through *sushumna*³ to *sahasrāra*⁴.

அவ்விதயத்தின் இருப்பிடம் மார்பகத்தின் வலத்தே யுளது; இடப்பக்கமே யில்லை. அதனின்றும் ஸஹஸ்ராரத்திற்கு (சிரத்திற்கு) சுழுமுனை வழியே ஒளி பாயும்.

7. From there, it flows to the entire body, and then all experiences of the world arise. Viewing them as different from the Light, one gets caught up in *samsāra*⁵.

ஸஹஸ்ராரத்தினின்று (அவ்வொளி) உடல் முழுவதும் பரவுங்கால் உலகானு பவங்களுறும். அவற்றை வெவ்வேறாய்க் காண்போன் ஸம்ஸாரியாகிறான்.

8. The *sahasrāra* of one who abides in the Self is nothing but pure Light. Any thought that approaches it cannot survive.
ஆத்மாவில் நிலைத்தோனது ஸஹஸ்ராரம் தூய வொளிமயமாம்.
சேர்க்கையால் நினைப்புரினும் அது அங்கே பிழைக்காது.
9. Even when an object, owing to its nearness, is sensed by the mind, it is no hindrance to yoga, as the mind perceives no differences.
அறிபடுபொருள் அருகிலிருப்பினும், வேற்றுமை யுணராக்கால்,
மனம் யோகக் குலைவிற் கேதுவாகாது.
10. The state in which awareness is firm and one-pointed, even when objects are sensed, is called *sahaja sthiti*. The state in which objects are absent is called *nirvikalpa samādhi*.
(விஷயங்களை) ஒருங்காலும் அறிவொன்றாய் நிலைத்திருத்தல்
ஸஹஜ நிலையாம்; விஷயமே தோன்றா நிலை நிர்விகல்ப
ஸமாதி யெனப்படும்.
11. The whole universe is in the body and the whole body is in the Heart. Hence all the universe is contained in the Heart.
உலகனைத்தும் உடலிலும், உட லனைத்தும் இதயத்திலு
முளதாதலின், உலகனைத்தின் உருவடக்கம் இதயமாம்.
12. The universe is nothing but the mind, and the mind is nothing but the Heart. Thus the entire story of the universe culminates in the Heart.
மனத்தினும் உலகு வேறன்று; இதயத்தினும் மனம் வேறன்று;
ஆதலின் கதையனைத்தும் இதயத்தே முற்றும் முடிவுறும்.
13. The Heart is to the body what the sun is to the world. The mind in *sahasrāra* is like the orb of the moon in the world.
அண்டத்திற் சூரிய மண்டலம் போன்று பிண்டத்திலும் இதயம் இலகு
மென்பர். ஸஹஸ்ராரத்திலுள்ள மனம் சந்திர பிம்பம் போன்றது.

14. As the sun gives light to the moon, even so this Heart gives light to the mind.

சூரியன் சந்திரனுக்கு ஒளி யளிப்பதுபோல் இவ்விதயம் மனத்திற்கு ஒளி யளிக்கிறது.

15. A mortal absent from the Heart perceives only the mind, just as the light of the moon is perceived at night in the absence of the sun.

சூரியன் துலங்கா இரவிற் சந்திரனிடம் ஒளி காண்பதுபோல், இதயத்தே நிலைபெறாதவன் மனத்தை மாத்திரங் காண்கிறான்.

16. Not perceiving that the true source of light is one's own Self, and mentally perceiving objects as apart from oneself, the ignorant one is deluded.

ஒளியின் மூலமாந் தனதுண்மை வடிவைக் காணாது, மனத்தாற் பொருள்களை வெவ்வேறாய்க் கண்டு பாமரன் மயங்கு கிறான்.

17. The *jnāni* present in the Heart sees the light of the mind merged in the light of the Heart, like moonlight in daylight.

இதயத்தே நிலைத்த ஞானியோ பகலில் வெயிலில் நிலவொளியைப் போல், மனவொளி இதய வொளியில் ஒன்றுவதைக் காண்கிறான்.

18. The wise know that the superficial meaning of *prajnāna* is mind and its true meaning is the Heart. The Supreme is nothing but the Heart.

ஞானத்தின் பதப்பொருள் மன மென்றும் குறிப்புப் பொருள் இதய மென்றும் அறிஞர் கூறுவர். அவ்விதயமே பரம்பொருள்.

19. The notion that the seer is different from the seen is only in the mind. For those that abide in the Heart the seer and the seen are one.

காண்பான் காட்சியென்னும் இவ்வேற்றறிவு மனத்திடமே யுளது. இதயத்தே வீற்றிருப்போர்க்குக் காண்பானுங் காட்சியும் ஒன்றாகிவிடும்.

20. The thought process, arrested during swoon, sleep, excessive joy or sorrow, fear and so on, goes back to its source, the Heart.

மயக்கம், தூக்கம், அதிசந்தோஷம், துக்கம், ஆவேசம், அச்சம் முதலாங் காரணங்களால் அடிபட்ட விருத்தி தனதிடமாம் இதயமுறும்.

21. The ignorant one does not know that at such times thought has entered the Heart, but one in *samādhi* knows it. Hence arises the difference in names.”

அப்பொழுது ஜீவன் தான் இதயமுறுவதை யுணர்வதில்லை; சமாதியிலோ யுணர்கிறான். பெயர் வேற்றுமை நிமித்தம் பற்றியதாம்.

This is the fifth chapter entitled ‘THE SCIENCE OF THE HEART’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

Notes

- 1 & 2. In yoga *shāstra*, *anāhata chakra* is the fourth and *moolādhāra* is the first and lowest, of the six centres in the spinal chord.
3. Vide IX, 10 below.
4. The thousand-petalled centre.
5. Phenomenal existence.

CHAPTER SIX

ஆறாம் அத்யாயம்

MIND CONTROL

மனோநிக்ரகோபாயம்

1. Having thus explained the truth regarding the Heart, Sri Ramana Muni, the best among the knowers of truth, spoke of the method of controlling the mind.
உண்மை யறிஞரீற் சிறந்த ரமண முனிவர் இவ்வாறு இதயவுண்மையை விளக்கிய பின் மனமடக்கும் வழியை யருளினார்.
2. “Men attached to sense-objects, ever obsessed by thought find it difficult to control the mind because of the strength of their *vāsanās*.¹
விஷயத்தில் மனமழுந்தி ஓயா நினைவால் உழலும் மாந்தர்க்கு வாதனை வன்மையால் மனமடங்கல் அரிதாம்.
3. One should control the fickle mind by controlling the breath and then it, like a tethered animal, ceases to stray.
சலிக்குங் கருத்தைப் பிராண வடக்கத்தாற் கட்டுக; கயிற்றிற் கட்டுண்ட பிராணிபோல் மனம் சேட்டையறும்.

4. With the control of breath, control of thoughts also is achieved. When thoughts are controlled one stands established at their source.

பிராண வடக்கத்தால் மன நினைவுகளின் ஒடுக்கங் கைகூடும். நினைவுக ளொடுங்குங்கால் அவற்றின் பிறப்பிடத்தில் நிலைபெறலாம்.

5. Control of breath means merely watching with the mind the flow of breath. Through such constant watching *kumbhaka* does come about.

மனத்தாற் பிராணனைக் கவனித்தலே பிராண நிரோதமாம். இவ்வா றிடைவிடாது கவனித்தலாற் சும்பகங் கைகூடும்.

6. For those unable to achieve *kumbhaka* this way, the method of Hatha Yoga is prescribed.

இவ்வழியே சும்பகம் பெற வியலாதோர்க்கு ஹடயோக வழிப்படி சும்பகங் கூறப்படும்.

7. That is: *rechaka* (exhalation) should be done for one unit of time; *pooraka* (inhalation) for one unit; and *kumbhaka* (retention) for four units. Thus the channels of the life force are purified.

ஓரளவு ரேசித்து, ஓரளவு பூரித்து, நாலத்தனை சும்பித்தலால் நாடிகளின் தூய்மை யுண்டாம்.

8. When they become pure, the breath gets controlled gradually. Complete control of breath is called *suddha kumbhaka*.

நாடிகள் தூய்மையுறின் பிராணனும் முறையே வசமாகும். பிராணன் எஃதாலும் அடங்கி நின்றலே சுத்த கும்பக மெனப்படும்.

9. Others, that is, *jnānis*, define *rechaka* as giving up the idea 'I-am-the-body', *pooraka* as the quest for the Self, and *kumbhaka* as *sahaja-sthiti* or abidance in the Self.

தேகான்ம பாவத்தை யொழித்தலே ரேசக மென்றும், தன்னை நாடுதலே பூரகமென்றும், தன்னிலை நின்றலே கும்பக மென்றும் ஞானிகள் சிலர் நவில்வர்.

10. Also by repetition of *mantras*, the mind gets controlled. Then the *mantra* becomes one with the mind and also with the *prāna*.²

மந்த்ர ஜபத்தாலும் மனமடங்கும். அப்போது மந்த்ரமும் பிராணனும் மனத்துட னொன்றும்.

11. When the syllables of the *mantra* become one with the *prāna*, it is termed *dhyāna* and when *dhyāna* becomes deep and firm it leads to *sahaja sthiti*.

மந்த்ராக்ஷரங்கள் பிராணனோடு பொருந்திக் கலத்தலே தியானமாம். ஸஹஜநிலை பெறத் திடமாய் நிலைத்துத் தியானித்தல் வேண்டும்.

12. Also by constant association with great, enlightened seers the mind gets merged in its own source.”

உள்ள பொருளில் ஓங்கு முளத்தினராம் பெரியோ ருறவை என்றும் பேணுதலாலும் மனம் தன்னிலையுறும்.

This is the sixth chapter entitled ‘THE MIND CONTROL’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Vāsanās*: inherent tendencies.
2. *Prāna*: the life force which causes the movements of the various organs of the body.

CHAPTER SEVEN

ஏழாம் அத்யாயம்

SELF-ENQUIRY - COMPETENCE AND CONSTITUENTS

ஆத்ம விசாராதிகாரி, அதனங்க நிரூபணம்

1. This seventh chapter records the excellent conversation between Karshni of Bharadvaji line and Acharya Ramana. ஆசார்ய ரமணனுக்கும் பாரத்வாஜ கார்ஷ்ணிக்கும் நிகழ்ந்த உத்தம சம்வாதத்தை இவ்வேழாம் அத்யாயத் தியம்புவாம்.

Karshni:

2. What is the nature of Self-enquiry? What is its purpose? Is there any greater good obtainable by other means?

கார்ஷ்ணி:-

ஆத்ம விசாரவியல் யாது? பயன் யாது? ஆத்ம விசாரத்தா லுறுவதினும் சிறந்த பயனை நல்கும் மற்றொன்றுளதா?

Bhagavan:

3. The 'I'-thought is said to be the sum-total of all thoughts. The source of the 'I'-thought has to be enquired into.

பகவான்:-

நினைவனைத்தும் எதனிடம் ஒன்று மென்றியம்பப்படுமோ, அந் 'நான்' என்னும் நினைவின் பிறப்பிடத்தைத் தேடுக.

4. This is Self-enquiry, and not the study of scriptures. When the source is searched for, the ego gets merged in it.

இதுவே ஆத்ம விசாரம்; நூலாராய்ச்சி ஆத்ம விசாரமாகாது. அகந்தை யுதிக்கு மிடத்தை நாடினால் அது மறைந்தே போம்.

5. When the ego, which is mere reflection of the Self, totally disappears, what remains is the true Self alone in all its plenitude and perfection.

ஆத்மப் போலியாம் அகந்தை யொழியுங்கால் எங்கும் நிறைந்த பரிசுத்த வுண்மையான ஆத்மாவே எஞ்சி நிற்கும்.

6. The result of Self-enquiry is freedom from all suffering. This is the highest of all fruits. There is nothing higher than this.

துன்பம் யாவுந் தொலைதலே ஆத்ம விசாரத்தின் பயனாம். பயனனைத்தின் எல்லை யிது; இதனினுஞ் சிறந்தது எதுவுமில்லை.

7. Marvellous occult powers may be had through other means. But in the end Freedom can come only through Self-enquiry.

மற்றுமுள வழிகளால் அற்புத சித்திகளைப் பெறலா மெனினும், அவற்றை யுற்றவனும் முடிவில் (ஆத்ம) விசாரத் தாலேயே விடுதலை பெறுவான்.

Karshni:

8. Who is considered fit for this enquiry? Can one by oneself know one's own fitness?

கார்ஷ்னி:-

இவ்வாத்ம விசாரத்திற்கு எவனை அதிகாரி யெனலாம்? அதிகாரத்தி னடைவைத் தானே யறிதல் கூடுமா?

Bhagavan:

9 & 10. He whose mind has been purified through *upāsana* and other means or by merit acquired in past lives, who perceives the imperfections of the body and sense-objects, and feels utter distaste whenever his mind has to function among sense-objects and who realises that the body is impermanent, he is said to be a fit person for Self-enquiry.

பகவான்:-

உபாசனை முதலியவற்றாலோ, முற்பிறவி நல்வினை விளைவாலோ, உடலிலும் போகங்களிலும் குறையுணர் மனத்தனாய், மனவாழ்வற்று, விஷயங்களிற் சுவை சற்றுமற்று, உடல் நிலையாதென்றுணர்ந்தவ னெவனோ, அவனே யதிகாரி.

11. By these two signs, that is by a sense of the transitoriness of the body and by non-attachment to sense-objects, one's own fitness for Self-enquiry can be known.

உடல் நிலையாத தென்னும் உணர்வினாலும், போகங்களில் அவா வின்மையாலும் — இவ்விரு குறிகளால் தனக்கதிகார முண்டெனத் தெளியலாம்.

Karshni:

12 & 13. When one is fit for Self-enquiry, by his non-attachment for sense-objects and by discrimination, are ceremonial baths, *sandhyā*,¹ repetition of *mantras*, oblations poured into the fire, chanting of Vedas, worship of Gods, *bhajan*, pilgrimage, sacrifice, giving in charity, and observance of special spiritual practices, of any use or are they a mere waste of time?

கார்ஷ்னி:-

ஸ்நாநம், ஸந்த்யா, ஜபம், ஹோமம், வேத மோதல், தேவபூஜை, ஸங்கீர்த்தனம், தீர்த்த யாத்திரை, யஜ்ஞம், தானம், விரதங்களென்னு மிவை, விவேக வைராக்யங்களால் விசாரம் புரிதற் குரியவனுக்குப் பயனளிப்பனவா? அல்லது காலத்தை களைவனவா?

Bhagavan:

14. For competent beginners with waning attachments all these aids will make the mind increasingly pure.

பகவான்:-

ஆசைகள் தேய்ந்து வரும் ஆரம்பாதிகாரிகளுக்கு இப்பணிகள் யாவும் மேலும் அகத்தூய்மை நல்கும்.

15. Virtuous activity of mind, speech and body destroys the contrary activity of mind, speech and body.

மனமொழிமெய்களால் விளையும் நல்வினை அவற்றால் விளையுந் தீமையைத் தகையும்.

16. All this (virtuous) activity of competent persons, mature and endowed with minds of highest purity, benefits the world.

அகத்தூய்மை மிக்க பக்குவிகளாம் அதிகாரிகள் இக்கர்மத்திரளை உலகுபகாரமாகப் புரிவர்.

17. Men of mature wisdom perform action for helping (by example) and for the welfare of others, not out of fear of (violating) scriptural injunctions.

சாஸ்திர விதியின் பயங்கடந்த பக்குவிகளாம் அறிஞரும் பிறருக் கறிவு கொளுத்தவும், பிறர் நலனுக்காகவும் வினையாற்றுவர்.

18. Virtuous actions, performed without a sense of difference and without attachment do not stand, O best of men, in the way of Self-enquiry.

உத்தமனே! பற்றற்றுப் பேதபுத்தி யற்றுப் புரியும் புண்ணியங்கள் விசாரத்திற்குத் தடையாகா.

19. The non-performance of prescribed actions by a mature person pursuing Self-enquiry is no sin. For, Self-enquiry is itself the most meritorious and most purifying (of actions).
அவை புரியாததாற் பக்குவியாம் ஆத்ம விசாரிக்குப் பாபமு மில்லை. ஆத்ம விசாரமே புனிதத்திற் புனிதமாம் பெரும் புண்ணியம்.
20. Two ways of life are seen in the mature among competent seekers; renunciation of action for solitary communion and action for the good of others.
அனைத்தையும் துறந்து தனித்துத் தவமாற்றுதலும், பிறர் பொருட்டு வினை யாற்றுதலுமாம் இருவகை நிலை பக்கு விகளாம் அதிகாரிகளிடையே காணப்படும்.

Karshni:

21. If besides Self-enquiry there be another way to *nirvāna*, is it one or varied? May Bhagavan be pleased to tell me.

கார்ஷ்னி:-

விடுதலைக்கு ஆத்ம விசாரத்தினும் வேறாம் வழியோ, வழிகளோ உளவாயின், பகவான் அதையெனக் கருளல் வேண்டும்.

Bhagavan:

22. One strives to attain something; the other seeks the one who strives to attain. The former takes longer time and in the end attains the Self.

பகவான்:-

ஒருவன் அடைய முயல்கிறான்; மற்றவன் அடைபவன் யாரென நாடுகிறான். முதலாமவன் பலகாலஞ் சென்று முடிவில் ஆத்மாவை யடைகிறான்.

23. The mind of one meditating on a single object becomes one-pointed. And one-pointedness of mind leads to abidance in the Self.

அவனுக்குத் தியானத்தால் புத்தி ஒருமுகப் படுகிறது; புத்தியோர்மையாற் றனதுண்மையில் நிலைத்தல் கூடும்.

24. One who meditates attains, even without desiring it, abidance in the Self. The seeker, on the other hand, knowingly abides in the Self.

ஆதலின், தியானிப்பவன் விரும்பா விடினும் ஆத்ம நிஷ்டையை யடைந்தே தீருவன். விசாரிப்பவனோ அறிந்து தன்னிற்றான் நிலைக்கிறான்.

25. The deity, *mantra*, or any other excellent object on which one meditates merges in the end in the great effulgence of the Self.

தேவதையையோ, மந்த்ரத்தையோ, பிறிதொரு சீரிய லக்ஷ்யத்தையோ தியானிப் பவனுக்கு அவன் தியானிக்கும் பொருள், முடிவில் ஆத்மப் பேரொளியில் ஒன்றி விடும்.

26. The goal is thus the same both for the one who meditates and the one who practises Self-enquiry. One attains stillness through meditation, the other through knowledge.

தியானிப்பவன், தன்னை நாடுவான் — இவ்விருவர்க்கு மிவ்வாறு கதியொன்றே. ஒருவன் தியானத்தால் சாந்தியுறுகிறான்; மற்றவன் அறிந்தடங்குகிறான்.

This is the seventh chapter entitled 'SELF-ENQUIRY; COMPETENCE AND THE CONSTITUENTS' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Sandhyā*: morning and evening prayers.

CHAPTER EIGHT

எட்டாம் அத்யாயம்

ON THE STAGES OF LIFE

ஆஸ்ரம விசாரம்

1. In reply to another question of the same Karshni, Bhagavan explained the duties connected with the four *ashramas*.¹

கார்ஷ்ணியின் மற்றோர் வினாவைக் கேட்டு பகவான் மகரிஷி நான்கு ஆஸ்ரமத்தினர்க்கும் உரியதோர் அதிகாரத்தை விளக்கினார்.

2. Whether one is a bachelor or a house-holder, a forest-dweller or a *sanyāsin*, or a woman or a *shoodra*, whoever is ripe and fit, may enquire about Brahman.

மாணவனும், இல்வாழ்வோனும், வனத்துறைவோனும், துறவியும், பெண்டிரும், தாழ்ந்த வருணத்தினரும் — பக்குவமுள்ள எவரும் — பிரஹ்ம விசாரம் புரியலாம்.

3. The order of the *ashramas* serves, like a flight of steps, to attain the Supreme. For one of very mature mind this order does not apply.

படிப்படியாய்ப் பரமனை யுறுதற்கே ஆஸ்ரம வொழுங்கு. பரிபாகம் மிக்கோர்க்கு ஆஸ்ரமக் கிரமந் தேவையன்று.

4. This order has been prescribed so that the affairs of the world may go on smoothly. The duties of the first three *ashramas* are not opposed to *jnāna*.

உலக காரியங்கள் நடைபெறுவதற்காக ஆச்ரம வரிசை விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முதன் மூன்று ஆச்ரம தர்மங்கள் ஞானத்திற் கிடையூ றாகா.

5. *Sannyāsa* is pure *jnāna*, and nothing to do with the ochre robe or a shaven head. However, this *ashrama* is meant to ward off various hindrances on one's path.

தூய ஞானமே துறவு; காவித்துணியும் மழித்தலுமன்று. இடையூறுகள் பலவற்றை விலக்குதற்காகவே (ஸந்யாஸ) ஆச்ரம மென்பர்.

6. One whose energy is well developed through discipline, learning and growth in knowledge in the *brahmacharya* stage itself, shines forth all the more in later life.

விரதங்களாலும் வித்தையாலும் ஞானப்பயிற்சியாலும் பிரஹ்மசர்யாச்ரமத்தில் சக்தியை நன்கு வளர்ப்பவன் பின்னர் மிகச் சூடருவான்.

7. By purity in *brahmacharya* one attains purity in the house-holder's stage. The house-holder's *ashrama* is for the benefit of all.

சுத்த பிரஹ்மசர்யத்தால் இவ்வாழ்வில் மாசற்றிலகலாம். இல்லறம் அனைவர்க்கும் உதவுவதன் பொருட்டெனக் கூறப்படும்.

8. Even for the house-holder, if he be completely non-attached, the Supreme Light shines forth without any doubt.

எவ்வாற்றானும் பற்றின்றி வாழும் இல்லறத்தோர்க்கும் பரவொளி நனி துலங்கு மென்பதில் ஐயமே யில்லை.

9. The learned prescribe the third *ashrama* for *tapas*.² In this *ashrama* one may be with or without one's wife.
 மூன்றாம் ஆச்ரமம் தவத்திற் கென்பர் உத்தம அறிஞர். இல்லாளுடனோ, இன்றியோ, மூன்றாமாச்ரமஞ் சாரலாம்.
10. To the yogi of mature mind whose sins have been burnt away by *tapas* the fourth āshrama comes of its own accord in due time.
 தவத்தாற் றீவினை பொசுங்கிச் சித்த பரிபாகம் பெற்ற யோகிக்கு நான்கா மாச்ரமம் காலத்திற் றானே நேரும்.
11. This teaching in the seventh and eighth chapters was given by Bhagavan on the 12th of August of the same year 1917.
 இவ்வெழுட்டு அதுயாயங்களி லுள்ள பகவானது உபதேசம் முற்கூறிய (1917-ஆம்) வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 12-ம் நாள் நிகழ்ந்தது.

This is the eighth chapter entitled 'ON THE STAGES OF LIFE' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga, composed by Ramana's disciple, Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Ashramas*: In Hindu Society four stages are prescribed.
2. *Tapas*: Spiritual effort.

CHAPTER NINE

ஒன்பதாம் அத்யாயம்

ON CUTTING THE KNOT

கிரந்திபேதமோதல்

1. On the night of the 14th of August, I put a question to Maharshi regarding *granthibheda*¹ on which even the learned have doubts.

கற்றோர்க்கும் ஐயந்தருங் கிரந்திபேத விஷயமாய் மகரிஷியை யான் ஆகஸ்டு மாதம் 14-ம் நாள் இரவு வினவினேன்.

2. The effulgent Bhagavan Sri Ramana Rishi, listened to my question, thought for a while and in his divine way spoke.

அருட்பெருஞ் ஜோதியாம் பகவான் ரமண மகரிஷி எனது வினாவைச் செவியுற்றுத் தெய்விக வியல்புடன் சற்றே யாழ்ந்திருந்து உரைக்கலானார்.

3. “The nexus of the body and the Self is called the *granthi*. It is only by this connection with the Self that one is aware of the body.

உடலுக்கும் ஆத்மாவிற்கு முள்ள சேர்க்கையே கிரந்தி யெனப்படும். இதனாலேயே ஆத்மாவிற்கு உடலுணர்வுண்டாகின்றது.

4. This body is insentient. The Self is pure awareness. The connection between the two is deduced through the intellect.

உடல் ஐடம்; ஆத்மாவோ ஞானமயம்; இவ்விரண்டின் சேர்க்கை புத்தியால் ஊகிக்கப்படுகிறது.

5. O child, enveloped by the diffused light of pure awareness, the body functions. Owing to non-apprehension (of the world) in sleep, (swoon) and so on, the location of the Self has to be inferred.

ஞானவொளியால் மருவப்பெற்று உடல் இயங்குகின்றது. துயில் முதலியவற்றில் (விஷயங்களை) உணர்த லின்மையினால், ஆத்மாவிற்கு இடமொன் றுளதென்று ஊகிக்கலாம்.

6. Even as the subtle forces like the electric current pass through visible wires, the light of awareness flows through a *nādi* in the body.

நுட்பமாம் மின்னொளி முதலான தூலமாங் கம்பி முதலியவற்றிற்போல உடலில் நாடியில் ஞானவொளி பரவும்.

7. The effulgent light of pure awareness, taking hold of a centre, lights up the entire body as the Sun illumines the world.

சூரியன் உலகை விளக்குதல் போலச் சுடர்மிகு ஞானவொளி இடமொன்று பற்றி உடலனைத்தையும் ஒளிர்விக்கிறது.

8. Owing to the diffusion of that light in the body, one has experiences in the body. That centre of radiation the sages say, is the Heart.

அவ்வொளி பரவுதலாலேயே, உடலில் அனுபவங்க ளுண்டாகின்றன. அவ் விடத்தையே அறிஞர் இதயமென்பர்.

9. From the play of forces in the *nādis* one infers the flow of the light of awareness. The forces course through the body each hugging its special *nādi*.

நாடிகளின் சக்திவிலாசத்தால் (அவற்றில்) ஞானக்கதிர் பரவுதல் தெளிவாம். உடலின் சக்திகள் யாவும் தனித்தனி நாடிகளைப் பற்றியுள்.

10. The particular *nādi* through which pure awareness flows is called *sushumna*. It is also called *ātma nādi*, *parā nādi* and *amrita nādi*.

சைதன்யம் தனியோர் நாடியில் இலகும். அதையே சுழுமுனையென்றும், ஆத்மநாடியென்றும், பரையென்றும், அமுத நாடியென்றும் பலர் பலவாறியம்புவர்.

11. As the light pervades the entire body, one gets attached to the body, mistakes the body for the Self and regards the world as different from oneself.

ஆத்மவொளி உடல் முழுதும் பரவப் பெற்ற அபிமானியாம் ஜீவன் உடலே தானென்றும், அதனினும் உலகம் வேறென்றுங் கருதுகிறான்.

12. When the discerning one renounces attachment and the identification of himself with the body and pursues one-pointed enquiry, a churning starts in the *nādis*.

அபிமானத்தையும், 'தேகம் நான்' என்னும் புத்தியையும் முற்றிலும் நீத்து ஒருமுகமாய் விசாரிக்கும் விவேகிக்கு நாடிகளின் கடைதல் (மதனம்) உண்டாகும்.

13. With this churning of the *nādis*, the Self gets separated from the other *nādis*, and clinging to the *amrita nādi* alone, shines forth.

இவ்வாறு நாடிகளின் கடைதலால் ஆத்மா அவற்றினின்றும் பிரிபட்டு அமுதநாடி ஒன்றையே பற்றி ஒளிசிறக்கும்.

14. When the effulgent light of awareness shines in *ātma nādi* alone, nothing else shines except the Self.

சுடர்மிகு ஞானவொளி ஆத்மநாடி யொன்றிலேயே ஒளிருங்கால் ஆத்மாவிற் கன்னியம் யாதுந் தோன்றாது.

15. Anything that appears before (such a *jnāni*) has no separate existence. He knows the Self as clearly as the ignorant one his body.

அடுத்து விளங்குவதும் வேறா யிலகாது. பாமரனுக்கு உடல்போல அவனுக்கு ஆத்மா தெளிவாய்த் துலங்கும்.

16. He for whom the *ātman* alone shines, within, without and everywhere, as (clearly as) objects to the ignorant, is called one who has cut the nexus.

ஸம்ஸாரிக்கு உரு முதலிய தோன்றுதல் போன்றே, ஆத்மாவே உள்ளும் வெளியும் எங்கும் எவனுக்கு விளங்குமோ அவன் (இதயக்) கட்டறுந்தோனாவன்.

17. The nexus is two-fold; one the bond of the *nādis*, the other mental attachment. The perceiver, though subtle, perceives through the bond of the *nādis* the entire gross world.

நாட்பந்தம் அபிமான மெனக் கிரந்திக ளிரண்டாம். ஆத்மா சூக்ஷ்ம மாயினும் நாட்பந்தத்தால் தூல மனைத்தையும் காணும்.

18. When the light, withdrawn from all the other *nādis*, dwells in one *nādi* alone, the bond (between awareness and the body) is sundered and the light abides as the Self.

அகில நாடிகளினின்றுந் திரும்பி ஒரே நாடியைச் சாருங்கால் ஆத்மவொளி கட்டுவிட்டுத் தனதியல்புறும்.

19. As a heated iron-ball appears as a ball of fire, this (body) heated in the fire of Self-enquiry shines as the Self.
நெருப்பிற் பழுத்த இருப்பு குண்டு நெருப்பு மயமாய்க் காணுதல் போல, ஆத்ம விசாரத்தீ காய்ந்த வுடல் அம்மயமே யாம்.
20. The old *vāsanās* pertaining to the body, (mind and so on) are destroyed. Being free from body-consciousness one never has the sense of doership.
உடல் முதலன பற்றிய பழைய வாசனைகள் அப்பொழுது தொழியும். உடலற் நிலகுதலின் கார்த்ருத்வம் அவனுக்கிலது.
21. Since such a one has no sense of doership, his *karma*, it is said, is completely destroyed. As nothing but the Self exists, no doubts arise for him.
கர்த்தா அவனலனாதலின் அவனுக்குக் கன்மங்கழன்ற தெனப்படும். அவனுக் கன்னியம் யாதுமில தாதலின் சந்தேக மெதுவும் உதியாது.
22. Once the knot is cut, one is never bound again. This is considered the state of power supreme and peace supreme.”
ஒருமுறை கட்டறுந்தோன் மீண்டும் கட்டுறான். அதுவே யுத்தம சக்திநிலை; அதுவே யுத்தம சாந்தி நிலை.

This is the ninth chapter entitled ‘ON CUTTING THE KNOT’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga, composed by Ramana’s disciple Vasishtha Ganapati.

Notes

1. *Granthibheda*: Severance of the knot.

CHAPTER TEN

பத்தாம் அத்யாயம்

ON SOCIETY

சங்க வித்தை

1. We record in this, the tenth chapter, the conversation between Yati Yoganatha and Maharshi Ramana, which will rejoice society.

யோகநாத யதிக்கும் ரமண மகரிஷிக்கும் நடைபெற்றதும், சமூகத்திற் கின்பமளிப்பதுமாம் சம்பாஷணையைப் பத்தாமத்யாயத்தில் இங்கே பதிப்போம்.

Yoganatha:

2. Oh Great Sage, what is the relation between society and its members? Lord, be pleased to explain this for the *śreyas*¹ of society.

யோகநாதன்:-

முனிநாயக! சமூகத்திற்கும் சமூகத் தினர்க்குமுள்ள சம்பந்தம் யாதென்பதைச் சமூகநலனுக்காகச் சொல்ல வேண்டும்.

Bhagavan:

3. In a society consisting of followers of diverse ways of life, Oh best of sādhus, society is like the body and the members like its limbs.

பகவான்:-

சாதுசிரேஷ்டா! பற்பல வொழுக்க வியல்பினரைக் கொண்ட சமூகம் உடல்போன்ற தென்றும், சமூகத்தினர் அவயவங்கள்போலென்றும் அறிதல் வேண்டும்.

4. Oh ascetic, a member prospers by working for the good of society like a limb serving the body.

யதியே! அவயவம் உடலுக் குதவுவதுபோற் சமூகத்திற்குதவும் சமூகத்தான் சிறப்பெய்துகிறான்.

5. Through mind, speech and body one should always conduct oneself so as to serve the interests of society and should also awaken his circle to do likewise.

வாக்காலும் மனத்தாலும் உடலாலும் சமூகத்திற் குதவியுறுமாறு தானெக்காலும் ஒழுகித் தன்னைச் சார்ந்தவர்களையுந் தெளிவித்தல் வேண்டும்.

6. One should build up one's own circle so as to serve the interests of society and then make it prosper so that the society itself may prosper.

சமூகத்திற்கு நலனுண்டாம்வண்ணம் தன்குலத்தை யமைத்து, மீண்டும் சமூகமோங்குதற்காகவே குலத்தைச் சிறப்புறுத்துக.

Yoganatha:

7. Among the wise some extol *sānti*², others *śakti*.³ Which of these, Oh Lord, is the better means for promoting the well-being of society?

யோகநாதன்:-

சாந்தியைச் சிலரும், சக்தியை அறிஞர் வேறு சிலரும் புகழ்கின்றனர். இறைவ! இவற்றுள் சமூக நலத்திற்குகந்த சீர்மிகு குணமெது?

Bhagavan:

8. *Śānti* is for purifying one's own mind, *śakti* for the progress of society. Society should be raised through *śakti* and then *śānti* established.

பகவான்:-

தன்மனந் தூய்மையுற அமைதியும், சமூக மோங்குதற்குத் திறமையும் வேண்டும். திறமையாற் சமூகத்தை யுயர்த்தியபின் அமைதியை நிலைநிறுவல் வேண்டும்.

Yoganatha:

9. Oh Great Sage, what is the supreme goal on earth to be attained by human society as a whole?

யோகநாதன்:-

ரிஷிகுஞ்ஜரனே! பூதலத்தில் மனித சமூக மனைத்தும் ஒருங்கே யடைதற்குரிய உயர்நிலை யாது?

Bhagavan:

10. Brotherhood based on a sense of equality is the supreme goal to be attained by human society as a whole.

பகவான்:-

சமவுணர்வுற்ற சகோதரப் பான்மையே மனித சமூக மனைத்தும் ஒருங்கே யடைதற்குரிய சீரிய நிலையாம்.

11. Through brotherhood, supreme peace will prevail among mankind and then this entire planet will flourish like a single household.

ஜீவிகள் ஒருவரோ டொருவர் சகோதரப்பான்மையெய்தினால் உத்தமசாந்தி நிலவும். அப்பொழுது இப்புவி முழுதும் ஓர் வீடெனவே ஒளி திகழும்.

12. This conversation between Yoganatha, the ascetic, and the gracious Maharshi took place on the 15th of August 1917.

யோகநாத யதிக்கும் தயைமிகு மஹர்ஷிக்கும் இச்சம்பாஷணை ஆகஸ்டு மாதம் 15-ம் நாள் பகலில் நடைபெற்றது.

This is the tenth chapter entitled 'ON SOCIETY' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga, composed by Ramana's disciple, Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Śreyas*: Progressive improvement.
2. *Śānti*: Peace.
3. *Śakti*: Power.

CHAPTER ELEVEN

பதினொன்றாம் அத்யாயம்

ON COMPATIBILITY OF JNĀNA AND SIDDHIS

ஞானசித்தி சமரசத்தன்மை கூறல்

- 1 & 2. On the night of the 16th, when he was alone, I approached the Guru, the great Sage, the most eminent of the Enlightened, who always abides in the Self, the Illustrious Ramana, now in human form, and sang his praises so as to be blessed with *jnāna* hard to gain:

பதினாறாம் நாளிரவிற் றனிமையில் முனிவர் முதல்வனும்,
பிரஹ்மஞானிகளிற் சிறந்தவனும், ஆத்மாவில் நீங்காது நனி
நிலைத்தவனும், பெருந்தகையும், மாயாமனிதனுமாம்
பூநீ ரமண குருவை, அடைதற்கரிய ஞானம் பெறுதற்காக,
அணுகித் துதிக்கலானேன்.

3. “In you alone are found supreme abidance in the Self and the clearest intellect. You are the repository of all knowledge even as the ocean is of all waters.

உத்தமநிஷ்டை யுன்னிடமே; தெளிந்தமதியும் உன்னிடமே.
நீருக்கெல்லாம் கடல்போல அறிவுக்கெல்லாம் உறைவிடம்
நீ.

4. Oh far-famed in boyhood itself, in your seventeenth year, you gained the experience of the Self, inaccessible even to the yogis.

கீர்த்திமிக்கோய்! நீ பிள்ளைப் பிராயத்திலே பதினேழாமாண்டிலே யோகியர்க்கு மரிதாம் அனுபவ ஞானமுற்றனை.

5. Who can describe, Oh Lord, your state of Being in which all these visible objects appear as mere shadows?

காணப்படும் இஃதனைத்தும் நிழல் போலிலகும் நினது நிஷ்டையை, இறைவ! எவனே விவரிக்குந் திறத்தான்?

6. To those drowning in this terrible *samsāra*, tossed hither and thither, and struggling to cross this great suffering, you alone are the sovereign refuge.

கொடிதாம் பிறவிக்கடலுண் மூழ்கி, இங்குமங்கும் அலைப்புண்டு, பெருந்துயர் கடக்க விரும்புவோருறும் உத்தமகதி நீ யொருவனே.

7. Oh Brahman, through god-given vision, I behold you again and again as Subrahmanya, the best of *Brahmanyas*, in human form.

பிரஹ்மமயனே! பிரஹ்மிஷ்டர்களின் தலைவனாம் சுப்ரஹ்மண்யனே மானிடம் பூண்டு வந்தவனென, இறைவனருளிய ஞானத்தால் அடிக்கடி யானுன்னைக் காண்கின்றேன்.

8. Lord, not on Swamimalai, nor on Tiruttani Hill, nor on top of Venkatachala do you now dwell. In reality you are in Arunachala.

திருவேரகத்தும் தணிகையிலும் திருவேங்கடத்தும் நீயில்லை. ஐய! நீ அண்ணாமலையி லுளதுண்மை.

9. Oh Lord, you taught, in ancient days, the secret *bhuma vidya*¹ to Maharshi Narada, who served you as a disciple.
பணிவிடைபுரிந்த நாரத மஹர்ஷிக்கு நுட்பமாம் பிரஹ்மவித்தையை, நாத! நீ முன்னொருகால் உபதேசித்தனை.
10. Those learned in the Vedas say you are Brahmarshi Sanatkumara. Those learned in the *āgamas* acclaim you as Subrahmanya, the chief of gods.
வேதமுணர்ந்தோர் உன்னைப் பிரஹ்மரிஷியாம் ஸனத்குமார னென்பர்; ஆகம முணர்ந்தோர் அமராதிபனாம் சுப்ரஹ்மண்ய னென்பர்.
11. Only the names differ, not the person. Sanatkumara and Skanda are in reality but synonyms for you.
இதனிற் பெயர் வேறுபாடே யன்றிப் பொருள் வேறுபாடில்லை. உண்மையில் ஸனத்குமாரன் ஸ்கந்தன் என்பவை உனதிரு பெயர்களே.
12. Once before, born as Kumarila, the best of Brahmins, you re-established the *dharma* propounded in the Vedas.
ஐய! அன்றொருகால் குமரில னென்னும் அந்தணப் பெரியோனா யவதரித்து வேதங்கூறும் அறத்தை நீ நிலைநிறுத்தினாய்.
13. Oh Bhagavan, when Jains caused confusion in the *dharma*, you came down as Jnānasambhandha in Dravidadesa and established the path of devotion.
பகவன்! தமிழகத்திற் சமணரால் அறங்குன்றியக்கால் ஞானசம்பந்தனாய் நீ யவதரித்துப் பக்தி நெறியைப் பாலித்தாய்.

14. Now again you have come back to earth, Oh glorious One, to safeguard the Knowledge of Brahman obstructed by those who are contented with mere spiritual learning.
நூலுணர்வோடு மகிழ்வோராற் றகைதலுற்ற பிரஹ்ம ஞானத்தைக் காத்தருளப் பெருந்தகையே! இன்று நீ யவதரித்துளாய்.
15. Lord, you have removed many doubts raised by disciples. May you be pleased to clear this doubt of mine also.
தலைவ! சீடர்களின் சந்தேகங்கள் பலவற்றை நீக்கியருளினை. எனதிவ் வையத்தையுங் களைதலுன் கடனாம்.
16. Oh Lord of munis, are *jñāna* and *siddhis* mutually incompatible, or is there some relation between the two?"
முனிநாயக! ஞானமும் சித்திகளும் முரண்படுவனவா, அல்லது பரஸ்பர சம்பந்த முடையனவா?
17. Thus praised and questioned by me, Bhagavan Ramana looked intently at me and said:
அடிபணிந் திவ்வாறு வினவிய வென்னை ஆழ்ந்த நோக்குடன் பார்த்து, ஸ்ரீரமண பகவான் இவ்வசன மியம்பினார்.
18. "One who is well-established in *sahaja sthiti* performs by his very nature inviolable *tapas* day by day. There is no sloth in *sahaja sthiti*.
ஸஹஜ நிலையி லுறைபவன் இயல்பாகவே நாடோறுந் திறன்மிகு தவ மாற்றுகிறான். அந்நிலையிற் சோம்பலே யிலது.

19. Inviolable *tapas* is nothing but natural (effortless) abidance in the Self. By such incessant *tapas*, fresh ripeness comes from moment to moment.

இயல்பாம் ஆத்மாவில் நிலை பெறுதலே திறன்மிகு தவம். அவ் விடையறாத் தவத்தாற் கணந்தோறும் பரிபாக முண்டாம்.

20. By such ripeness *siddhis* may in course of time come to the seer and, if *prārabdha* lies that way, even a *jnāni* may sport such powers.

காண்பவனுக்குக் காலத்திற் பரி பாகத்தாற் சித்திக ஞுண்டாம். புசிப்புண்டாயின் ஞானியும் அவற்றுட னாடுவான்.

21. Just as to the Sage the world appears as nothing but the Self, even so the play of *siddhis* is regarded by him as nothing other than the Self.

உணரப்படுங்காலும், உலகம் ஞானிக்கு ஸ்வரூபத்தினும் வேறாகாது போன்றே, சித்தி விளையாட்டும் ஸ்வரூபத்திற்குப் புறம்பன்று.

22. If *prārabdha* does not lie that way, the Sage though full of power is ever still as the waveless ocean.

புசிப்பிலா ஞானி ஆற்றல் நிறைந்தும் அலையறு கடல்போல நிலை சிறிதும் அசையான்.

23. Abiding in his own natural state, he does not go seeking anything else. Abidance in the Self is the sum-total of all powers.

இயல்பாகவே தன்னிலை நின்றோன் பிறிதொரு வழி தேரான். அவ்வாத்மநிலை ஆற்றலனைத்தும் ஒன்றிய தாம்.

24. Effortless *tapas* is termed the *sahaja* state. In that state, it is thought, powers arise through ripeness.

முயற்சியிலாத் தவமே ஸஹஜ நிலை. அந்நிலையிற் பரிபாகத்தால் சக்திகள் (சித்திகள்) உண்டாம்.

25. One firmly established in the Self, though surrounded by many, performs awe-inspiring *tapas*. For him there is no need of solitude.

ஆத்மாவில் என்றும் நிலைபெற்றோன், பலர் சூழவிருந்தாலும் கடுந்தவமே புரிவான். தனிமையை யவன் வேண்டான்.

26. They know nothing who think that *jnāna* is devoid of power. For a *jnāni* abides in his real state (of Being) which is the plentitude of power and all round perfection.”

ஞானி யிலகுவது எங்கும் நிறைந் தெல்லாம் வல்லதனதுண்மையிலாதலின், ஞானம் சக்தியற்ற தென்றெண்ணு பவன் அறவே யறியாதவன்.

This is the eleventh chapter entitled ‘ON COMPATIBILITY OF JNĀNA AND SIDDHIS’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman and the Scripture of Yoga, composed by Ramana’s disciple, Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Bhuma vidya*: Knowledge of the Ground, of Being.

CHAPTER TWELVE

பன்னிரெண்டாம் அத்யாயம்

ON SAKTI

சக்தி விசாரம்

1. On the nineteenth day, the high-minded Bharadwaja Kapali, great among the learned, questioned Guru Ramana. பெரிய மனத்தினனும் சீரிய புண்யாத்மாவுமாகிய பாரத்வாஜ கபாலி, ஸ்ரீரமண குருவை 19-ம் தேதி யன்று பின்வருமாறு வினவினான்.

Kapali:

2. Oh Bhagavan, in the every-day life of both the *jnāni* and the ignorant, one observes the triad, subject, object and cognition.

கபாலி:-

பகவன்! அறிவான், அறிவு, அறிபடுபொருளென்னும் இம் மூன்றும் ஞானிகளுக்கும் பாமரர்க்கும் உலகவாழ்விற காணப்படுகிறது.

3. By what special attribute then is a *jnāni* superior to the ignorant, one? Oh Lord, may you be pleased to clear this doubt of mine.

பின்னர் எச்சிறப்பால் ஞானி பாமரனினும் உயர்ந்தவ னென்னும் எனதையத்தை, நாத! நீ போக்கி யருளல் வேண்டும்.

Bhagavan:

4. For one to whom the subject is not different from the Self, the object and the cognition also do not appear different from the Self.

பகவான்:-

தீரா! எவனுக்கு அறிவான் சொரூபத்தினும் வேறலனோ, அவனுக்கு அறிவும் அறிபடுபொருளுங்கூட சொரூபத்தினும் வேறாய்த் தோன்றா.

5. For one to whom, owing to attachment, the subject is different from the Self, the object and the cognition too appear different from the Self.

பற்றுற்றவனாம் எவனுக்கு அறிவான் சொரூபத்தினு மன்னியமோ, அவனுக்கு அறிவும் அறிபடுபொருளும் சொரூபத்தினும் வேறாகவே தோன்றும்.

6. Even in this seeming difference, the *jnāni* perceives the essential unity. The ignorant one, caught in the seeming difference considers himself as separate.

பேதத் தோற்றத்திலே மெய்யாம் அபேதத்தை ஞானி யுணர்கிறான். பாமரனோ பேத தோற்றத்திலகப்பட்டுச் சிதைகிறான்.

Kapali:

7. Lord, that Being, in which these differences of triads appear, is it endowed with Sakti or devoid of Sakti?

கபாலி:-

நாத! முப்புடி மயமாம் இப்பேதங்கள் தோன்றுதற் கிடமாம் சொரூபம் சக்தியுள்ளதா, சக்தியற்றதா?

Bhagavan:

8. Child, that Being, wherein these differences of triads appear is said to be all-powerful by those who know Vedānta.

பகவான்:-

செல்வ! முப்புடிமயமாம் இப் பேதங்கள் தோன்றுதற் கிடமாம் சொரூபம் எல்லாம் வல்ல தென்பர் மறை முடி வறிந்தோர்.

Kapali:

9. That divine Sakti of which the Vedāntins speak, is it dynamic or static?

கபாலி:-

நாத! ஈசனது சக்தி யென்று மறைமுடிவுணர்ந்தோர் இசைக்கு மதனில் அசைவுளதா, இலதா?

Bhagavan:

10. Child, it is only because of the movement of Sakti that the worlds come into being, but the Reality on which the movement is based never moves.

பகவான்:-

பிள்ளாய்! சக்தியின் அசைவினாலேயே உலகங்களுற்பத்தியாம். அசைவுக்கிடமாம் பொருளோ என்றும் அசைவதில்லை.

11. That movement of Sakti which is based on the immovable (Reality) and which is the cause of the world, the learned term indefinable *Māya*.

அசலத்தின் சக்தியாம் எதனசைவு உலகிற்குக் காரணமோ, அதுவே இத்தகைய தெனவியலா மாயை யென்பர் அறிஞர்.

12. This movement appears as if real to the subject. In reality, there is no movement in Being, Oh best of men.

காண்பவனுக்கு அசைவு உண்மை போற் றோன்றும். உத்தமனே! உண்மையிற் சொரூபத்திற்குச் சலனமே யின்று.

13. The seeming difference between Iswara and Sakti arises from (dualistic) vision. If the vision is withdrawn (into the source), the two become One.

ஈசனுக்கும் சக்திக்கும் பேதந் தோன்றல் பார்வையாலேயே. பார்வை மூலத்தே யொன்றினால் இவ்விரண்டும் ஒன்றாம்.

Kapali:

14. Bhagavan, this activity of Iswara which is the cause of this vast universe, is it eternal or not? Please enlighten me.

கபாலி:-

காணப்படும் பிரஹ்மாண்ட கோடிகளைப் படைக்கும் ஈசனது செயல் நித்தியமா, அன்றி அநித்தியமா என்பதைப் பகவான் பகர வேண்டும்.

Bhagavan:

15. Though the supreme moves because of his own supreme Sakti, he in reality is unmoving. Only the Sage can understand this profound mystery.

பகவான்:-

தனது உத்தமசக்தியாற் பரமன் அசைந்தும் அசைவிலன். ஞானிகளுக்கே விளங்கும் ரகசியமிது.

16. Movement by itself is activity and activity is called Sakti. The supreme person through his Sakti created all that we see.

அசைவே செயல்; செயலே சக்தி; சக்தியாற் பரமன் காணுமிஃதனைத்தையும் வெளிப்படுத்தினான்.

17. Activity is of two kinds: *pravritti* (manifestation) and *nivritti* (withdrawl). The Vedic text, “Where all this has become *Ātman* itself,” refers to *nivritti*.

பிரவிருத்தி நிவிருத்தியெனச் செயல் இருவகையாம். “எங்கு அனைத்தும் ஆத்மாவே யானதோ” என்னும் மறை நிவிருத்தி பரமாகும்.

18. Thus the word ‘*sarvam*’ (‘all this’) refers to the many (seen) during dualistic vision. The word ‘*abhoot*’ (‘has become’) implies some sort of activity.

‘அனைத்தும்’ என்னுஞ் சொல்லால் துவிதந் தோன்றுங்காலத் துள்ள பன்மையும், ‘ஆனதோ’ என்பதால் ஏதோவோர் செயலும் பெறப்படும்.

19. The specific expression ‘*Ātman* itself’ implies that the multitude of diverse things born of it must in the end be withdrawn into the *Ātman*.

‘ஆத்மாவே’ என்பதால் ஆத்மா வினின்று முதித்த விசேஷங்கள் யாவும் ஒருங்கே அதனிடமே யொன்றுவன வெனக் கூறப்பெற்றது.

20. O best of men, without Sakti, Being is not apprehended. Sakti has two names, *vyāpāra* (activity) and *āsraya* (Ground).

உத்தமனே! சக்தியைவிட்டு சொரூபம் விளங்காது. செயல், இடமென்று சக்திக் கிரு பெயர்களாம்.

21. The learned say that work such as the creation, (sustenance and dissolution) of the Universe is *vyāpāra* (activity). Oh best of men, *āsraya* (Ground) is nothing other than Being.

உலகப் படைப்பு முதலாந் தொழிலே செயலென்றும், சொரூபமே இடமென்றும் அறிஞர் நவில்வர்.

22. Because Being is itself everything, it depends on nothing else. He who understands Sakti as both activity and Ground he alone knows.

யாவுந் தானே யாதலின் சொரூபம் பிறிதொன்றைப் பற்றியதே யன்று. இவ்வாறு சக்தியைச் செயலாகவும் இடமாகவு முணர்ந்தவனே உண்மை யுணர்ந்தோன்.

23. In the absence of activity there can be no diversity for *Sat* (Being). If *Satta*¹ be other than Sakti, then no activity can ever rise.

செயலின்றேல் ஸத்வஸ்து (உள்ள பொருள்) நாநா வாதல் கூடாது. சக்தி கடந்து உண்மை யோங்கினால் விருத்தி யுதியாது.

24. If, in course of time, the great dissolution of the universe should occur, this activity merges, as it were, into Being without any difference.

காலத்தால், உலகின் பெரும்பிரளய முண்டாயின், இச்செயல் சொரூபத்தின்கண் அடங்கினாற்போலிருக்கும்.

25. Without Sakti none of this activity can ever be; neither creation nor cognition consisting of the triad (subject, object and cognition).

இவ்விவகார மனைத்தும், படைப்பும், முப்புடிமயமாம் அறிவும் சக்தியின்றி யுண்டாகா.

26. The one transcendent Sakti is known by two names; Being, as Ground, and activity, because of the work of creation.

இடமாயிருத்தலாற் சொரூப மென்றும், படைத்தல் முதலாந் தொழிலாற் செயலென்றும் — இரு பெயர்களால் அனைத்தினுமுயர் சக்தி யொன்றே வழங்குறும்.

27. Best of men, to those who consider movement alone to be the mark of Sakti, one has to point out that there exists some Supreme Reality as the Ground.

உத்தமனே! அசைவே சக்தியின் லக்ஷணமென்போர் அதற்கிடமாம் பரம் பொருளொன்றை யொப்பல் வேண்டும்.

28. That sole, supreme Reality is by some called Sakti, by others Being, by others Brahman and by still others Person.

ஒன்றாம் அப்பரம்பொருளைச் சிலர் சக்தியென்பர்; சொரூபமென் றறிஞர் சிலரும், பிரஹ்மமென்றும் புருஷனென்றும் வேறு சிலரு மியம்புவர்.

29. There are two ways, child, in which Truth is apprehended. It is defined in terms of its characteristics. And it is (directly) experienced as reality.

குறியாலும் நேராகவுமென உண்மை யுறுதல் இருவகையாம். குறியால் உண்மை விவரிக்கப்படும்; நேராயனுபவிக்கப்படும்.

30. Thus, knowledge of Being can be had in two ways, through its activity, or by experiencing it as such; that is (indirectly) through its attributes or (directly) by being one with it.

ஆதலின் சொரூபத்தை யுணர்தல் செயலாலும் வாஸ்தவத்திலும் — பொதுவாகவும் நேராகவும் — என இருவகை யென்பர்.

31. Being is said to be the Ground, my child, and activity its attribute. By understanding through activity the source of activity, one gets firmly established in the Ground.

இடத்தைச் சொரூபமென்றும், செயலைக் குறி (லக்ஷணம்) என்றும் பகர்வர். விருத்தியால் (செயலால்) அதன் மூலத்தை யுணர்ந்து ஆச்ரயத்தில் நிலை பெறலாம்.

32. Being goes with attributes. And attributes go with Being. The relation between the two, it is said, is one of identity. சொரூபம் குறி (லக்ஷணம்) உள்ளது. குறியும் சொரூப முள்ளது. இவை யிரண்டிற்கும் தாதான்மிய சம்பந்தமாம்.
33. As Being is apprehended only by its attribute, namely activity, it is eternally active. உத்தமனே! இங்ஙனம் செய லெனப்படும் பொதுவாங் குறியாற் சொரூபம் குறிக்கப்படுதலின் அது எக்காலுஞ் செயலுடையது.
34. Activity is not other than Being, if you see indeed. All this knowledge of difference is but imaginary. உண்மையிற் காணிற் பரம் பொருளினுஞ் செயல் வேறன்று. இவ் வேற்றுணர் வெல்லாங் கற்பனையே.
35. This creation called the sport of Sakti is only an idea of Iswara. If the idea is transcended, Being alone remains. சக்திவிலாஸ மெனப்படும் இப்படைப்பு ஈசகற்பனையாம். இக்கற்பனையைக் கடந்தாற் சொரூபமே எஞ்சி நிற்கும்.

This is the twelfth chapter entitled 'ON SAKTI' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishta Ganapati.

Notes

1. *Satta*: Nature of Being.

CHAPTER THIRTEEN

பதின்முன்றாம் அத்யாயம்

WOMAN ELIGIBLE FOR SANNYĀSA

ஸ்திரீபுருடர்க்குத் துறவிற் சமவதிகார நிருபணம்

- 1, 2 & 3. Light of the moon for the Atreyas, married into the *Vāsishṭa* line, mother of the unshaken Brahman knower Mahadeva, and ideal wife, and one devoted to the service of the world and the practice of the great Sri Vidya praised by sages, the first guru south of the Vindhya of the Tara Vidya, my friend in *tapas*, Visalakshi of great fame;

ஆத்ரேயகுல நிலா, வாசிஷ்டகுல மருகி, தீரனும் பிரஹ்மவித்துமாம் மஹா தேவனது தாய், பதிவிரதைகட் கோர் சான்று, உலகத் தொண்டு விரதம்பூண்டவள், தேவர் துதிக்குஞ் சிறப்புற 'க' காராதி ஸ்ரீவித்தையை யணிந்தவள். விந்திய மலைக்குத் தெற்கே 'தாரா' வித்தையின் ஆதி குரு, எனது தவத்தோழி, பிரியை விசாலாக்ஷி, புகழ்மிக்காள், எழின் மிக்காள்.

4. She submitted through me two questions to sage Ramana, the friend of the universe:

எல்லோர்க்கும் நல்லோனாம் ஸ்ரீரமண முனிவரை என் வாயிலாக இரு கேள்விகள் கேட்டாள்.

5. “If obstacles confront women that abide in the Self, does the *sāstra* sanction their renouncing the home and becoming ascetics?”

ஆத்மாவில் நிலைக்கும் மாதர், இடையூறு கருதி, வீடுவிட்டுத் துறவு பூணுதல் சாஸ்திர சம்மதமா?

6. “If a woman, liberated while alive, happens to shed her body, what is the proper thing to do, cremation or burial?”

ஜீவன்முக்தையின் தேகம் விழுங்கால், அவ்வுடலை எரிப்பதா, சமாதி செய்வதா? எது செய்யத்தகும்?

7. Bhagavan, the great sage, Knower of the import of all the scriptures, listened to the two questions and gave his decision:

இவ்விரு வினாக்களையுங் கேட்டு, சாஸ்திரார்த்த மனைத்தின் உண்மையுணர்ந்த பகவான் ரிஷிசிரேஷ்டர் அதன் முடிவியம்பினார்.

8. “Since there is no such prohibition in the *sāstra*, there is nothing wrong in women abiding in the Self and fully ripe becoming ascetics.”

கூடாதென்று கூறப்படாததால், சொரூபத்தில் நிலைக்கும் பக்குவம்பெறு மாதர் துறவு பூணுதல் தோஷமாகாது.

9. “As in *mukti* and *jnāna* there is no difference between man and woman, the body of a woman liberated during life is not to be cremated, for it is a temple.”

விடுதலைநிலையும் ஞானமும் பொது வாதலின் ஜீவன்முக்தையை எரித்த லாகாது. அவ்வுடல் தேவாலயமாம்.

10. “Whatever evils are said to follow the cremation of the body of man liberated during life will follow even when the body of a woman liberated during life is cremated.”

முத்தனாம் புருஷனது மூர்த்தியை எரிப்பதா லுண்டாம் எனப்படுந் தோஷம் யாவும் முக்தையாம் ஸ்திரீயின் மூர்த்தியை எரிப்பதாலு முண்டாம்.

11. The wise Ramana Maharshi elucidated these points regarding a woman *jnāni* on the 21st day of August (1917).

நுண்ணறிவாளராம் ரமண மகரிஷி ஞானவதியைப் பற்றிய இவ்விஷயத்தை 21-ம் நாள் பகலில் விளக்கினார்.

This is the thirteenth chapter entitled ‘WOMAN ELIGIBLE FOR SANNYĀSA’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER FOURTEEN

பதினான்காம் அத்யாயம்

JIVAN-MUKTI

ஜீவன் முக்தி விசாரம்

1. & 2. On the night of the 21st (August, 1917), wise Bharadwaja Vaidrabha, born in *Sivakula* family, great among the learned, well-versed in speech, questioned the Maharshi on *Jivanmukti* and, in the hearing of all, the Maharshi replied.

21-ம் நாள் இரவு, உத்தம விவேகியும், மேதாவியும், வாசாலனும் சிவகுலத் துதித்தவனுமாம் பாரத்வாஜ வைதர்ப்பன் ஜீவன் முக்தியைப் பற்றி மஹர்ஷியை வினவினான். எல்லோருங் கேட்டிருக்க, மஹர்ஷி இவ்வாறருளினார்.

3. *Jivanmukti* is firm abidance in Being, unaffected by scriptural or worldly ideas.

நூலுணர்வாலோ, உலகுணர்வாலோ அலைவுறாத் திடமிகு ஸ்வரூப நிஷ்டையே ஜீவன்முக்தி யெனப்படும்.

4. There are no differences in *prajnāna* (transcendental awareness). Hence *Mukti* is of one kind only. One liberated while yet in the body is called a *Jivanmukta*.

ஞானம் ஓர்தன்மைத்தாதலின் முக்தியும் ஓர் வகையேயாம். உடலிலிருந்தும் விடுபட்டவனே ஜீவன் முக்தன்.

5. There is no difference between the experience of *Jivanmukta* and that of one who, according to the scriptures, goes to *Brahmaloka* and gets liberated there.
பிரஹ்மலோகஞ் செல்வதாக சாஸ்திரங்களிற் கூறப்படும் முக்தனுக்கும் ஜீவன்முக்தனுக்கும் அனுபவத்திற் பேதமில்லை.
6. Identical with the experience of the above two is that of the Mahatma whose *prānas* merge (into pure Being) even here (at the time of death).
அறிஞ! இங்கேயே பிராண னடங்கும் மஹாத்மாவின் அனுபவமும் முன்னிருவரது போன்றதே.
7. Abidance in the Self is the same for all, the destruction of bondage is the same for all, and there is but one kind of *mukti*. Difference between *muktas* appears only to the minds of others.
ஸ்வரூப நிஷ்டையும் பந்தமறுதலும் பொதுவாதலின் முக்தி ஒருதரன்மைத்தே. வேறுபாடு பிறர் புத்திக்கே தோன்றும்.
8. Oh best of men, the Mahatma who abides in the Self and gets release while yet alive, his life-forces too get absorbed in the Self even here.
உத்தமனே! ஆத்மாவில் நிலைத்து உயிரோடிலகுங்காலே விடுதலையுற்ற மஹாத்மாவின் பிராணன் இங்கேயே யடங்கும்.
9. In some cases, owing to ripening of *tapas*, the *Jivanmukta* may in time attain intangibility, while the form remains.
சிலவிடத்தே ஜீவன்முக்தனுக்குத் தவத்தின் பரிபாகத்தாற் காலப்போக்கில் உருவுளபோதே பரிசமின்மையு முண்டாம்.

10. With further maturity, even disappearance of form (invisibility) ensues. Remaining as pure Awareness alone, such a siddha disports himself as he likes.

மீண்டும் பரிபாகத்தால் உருவின்மையுங்கூடும். அவன் தூயஞான வடிவனாய் ஸித்தனாய்த் திகழ்வான்.

11. Oh best of men, these two *siddhis* of the body may come about in a short time through divine grace.

உத்தமனே! உடலைப்பற்றிய இவ்விரு சித்திகளும் தேவதானுக்ரகத்தாற் சிறிது காலத்திலேயே கூடலாம்.

12. Difference in *siddhis* does not mean any difference in *mukti*. One who abides in the Self is a *mukta* whether with or without the body.

இவ்வேற்றுமை பற்றி ஞான சம்பத்திற் கூடுதல் குறைவில்லை. சரீரி யாயினும் அசரீரி யாயினும் ஆத்மாவில் நிலைத்தோன் விடுதலை பெற்றவனே.

13. He who ascends to higher worlds through (*sushumna*) *nādi* and along the path of Archis gains liberation forthwith by virtue of the enlightenment arising there.

நாடியின் மூலம் அர்ச்சிராதிவழியே மேனோக்கிச் செல்வோன் ஆங்குதிக்கும் ஞானத்தால் உடனே விடுபடுவான்.

14. To a loving devotee of well-ripened mind the ascent (through the *nādi*) to the highest goal occurs by grace divine.

உபாஸனையாற் பக்குவமிகும் உளத்தினனாம் யோகிக்கு இறைவனருளால் நாடியின் மூலம் உயர்கதியுண்டு.

15. He can roam at will in all the worlds, assume as many bodies as he likes and even confer grace on others.

எல்லா வுலகங்களிலும் நினைத்தவா றுலவுதலும், விருப்பால் உருப்பல பெறுதலும், அனுக்கிரகித்தலுங்கூட அவனுக்குண்டெனப்படும்.

16. Some wise men say *Kailāsa* is the world of the liberated, others *Vaikunta* and yet others the region of the Sun.

அறிஞர் சிலர் கைலாசமே முக்தருல கென்றும், சிலர் வைகுண்ட மென்றும், மற்றுஞ் சிலர் சூரிய மண்டலமென்றும் புகல்வர்.

17. Oh learned one, like this and other planets, these worlds of the liberated also are projected on Being by the marvellous power of Sakti.”

பூமி முதலாம் உலகங்கள் போன்றே முக்தருலகவையனைத்தும் அற்புத மஹிமை வாய்ந்த சக்தியாற் பரம்பொருளினிடம் கற்பனையாய் நிற்பவையாம்.

This is the fourteenth chapter entitled ‘JIVANMUKTI’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER FIFTEEN

பதினைந்தாம் அத்யாயம்

ON 'SRAVANA, MANANA, NIDHIDYĀSANA'

சிரவண மனன நிதித்யாஸன நிருபணம்

1. Oh Lord, the best in the line of sages, what is meant by *sravana*, *manana* and *nididhyāsana*?

நாத! சிரவண மென்ப தெது? மனன மெனக் கொள்வ தெது?
முனிகுலோத்தமா! நிதித்யாஸன மெனப்படுவதெது?

2. Thus questioned by me, Sri Bhagavan, the best of the knowers of Brahman, spoke in the gathering of disciples on the morning of the 22nd day (of August 1917).

22-ம் நாள் காலை ஞானிகளிற் சிறந்த பகவானை யானிவ்வாறு
வினவ, அன்னார் சீடர் குழாத்திற்கு உரைத்தனர்.

3. "Some say that *sravana* is listening to the Preceptor as he expounds the Vedantic texts with meaning and commentary.

உபநிஷத் வாக்யங்களை அர்த்த வியாக்யானங்களுடன்
குருமுகமாய்க் கேட்டலே சிரவணம் என்பர் சிலர்.

4. Others say that *sravana* is also listening to a Teacher who knows the Ātman explaining in his own language and words the nature of Being.

ஆத்மஞானியாம் ஆசாரியனிட மிருந்து ஸ்வரூபத்தை யுணர்த்தும் வாக்குகளை எம்மொழியிற் கேட்டாலும் அது சிரவணமே என்பர் பிறர்.

- 5 & 6. Having listened to the Vedantic texts or the Guru's own words, or without either, but owing to merit earned in past lives, listening to one's own Heart declaring itself as the root of the 'I'-thought, different from the body (and mind) – this is *sravana* in reality.

வேதாந்த வாக்கியங்களைக் கேட்டோ, குருவின் அருண்மொழியைக் கேட்டோ, அன்றி, முற்பிறவி நல்வாசனையால் இவ் விரண்டு மில்லாமலே யுணர்ந்தோ, “உடல் முதலியவற்றினும் வேறாம் நீ ‘நான்’ என்னும் பான்மைக்கு மூலமாவாய்” என்று உள்ளத்தினின்று கேள்வியுறுதலே உண்மையிற் சிரவணமாகும்.

7. *Manana*, according to some, is enquiry into the meaning of the *sāstras*. In reality it is enquiry into Being (the Self).

நூற்பொருளாய்வே மனன மென்பர் சிலர். ஐயனே! தனதுண்மையை விசாரித்தலே யதார்த்த மனனம்.

8. Some say that the intellectual conviction of the identity of Brahman and Ātman, without doubt or misunderstanding, is *nididhyāsana*.

போற்றலுறுவோய்! சந்தேக விபரீதமற்ற பிரஹ்மாத்ம ஞானமே நிதித்யாஸனம் என்பர் சிலர்.

9. Mere scripural knowledge of this identity, however free from doubt or misunderstanding, does not by itself confer experience.

சந்தேகவிபரீதமற்ற தெனினும் சாஸ்திரத்தாலுற்ற ஐக்ய ஞானம் அனுபவத்திற் குதவாது.

10. Oh Vasishta, both doubt and misunderstanding are dispelled by experience alone, and not by hundreds of scriptures.

வாஸிஷ்டா! நூறு நூல் கற்றாலும் நீங்காத ஐயந்திரிபிவையிரண்டும் அனுபவத் தாலேயே நீங்கும்.

11. The scripture dispels the doubt and misunderstanding of one who has faith. When the faith weakens a little, they both reappear.

நம்பிக்கையுள்ளவனது ஐயந்திரிபுகளை சாஸ்திரம் அகற்றும். நம்பிக்கை சற்றுக் குறைந்தால் அவையிரண்டும் மீண்டு முதிக்கும்.

12. Oh Vasishta, it is only by experience of Being that they are both eradicated (once for all). Hence firm abidance in Being is termed *Nidhidhyāsana*.

வாஸிஷ்டா! ஸ்வரூபானுபவத்தாலேயே அவையிரண்டின் வேறும். ஆதலின் ஸ்வரூபத்தை நேரே யுணர்தலே நிதித்யாஸன மெனப்படும்.

13. When one's mind wanders outside, my child, without firm abidance in Being, even the study of hundreds of scriptures cannot confer direct, immediate Knowledge.

ஐயனே! ஸ்வரூபத்தில் நிலைபெறாது புறத்தே யலைபவனுக்கு, நூறுநூ லாய்ந்தாலும் நேராம் அநுபவ ஞானம் வாய்க்காது.

14. Oh great Kaundinya, if firm abidance in Being becomes natural (and effortless) this indeed is final freedom and the supreme state, and is called direct realisation.”

வஸிஷ்டகுலசிரேஷ்டா! ஸ்வரூப நிஷ்டை இயல்பாயொருவனுக்குறின், அதுவே முக்தியும், பரநிஷ்டையும், ஸாக்ஷாத் காரமுமாம்.

This is the fifteenth chapter entitled ‘ON *SRAVANA*, *MANANA*, *NIDIDHYĀSANA*’ in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana’s disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER SIXTEEN

பதினாறாம் அத்யாயம்

ON BHAKTI

பக்தி விசாரம்

1. Then, questioned regarding *bhakti*, the best of men, the highly auspicious Bhagavan Ramana Maharshi, spoke thus:

பக்தியைப் பற்றி வினவப்பெற்ற புருஷோத்தமனாம் பெருந்தகை பகவான் ரமணமஹர்ஷி அருளினார்.

2. The Self is dear to all. Nothing else is as dear. Love, unbroken like a stream of oil, is termed *bhakti*.

அனைவர்க்கும் பிரியமானது ஆத்மா; ஆத்மாவினும் பிரியமானது வேறொன்றின்று. எண்ணெய் வீழ்ச்சிபோல் இடையறா அன்பே பக்தியாம்.

3. Through Love the Sage knows that God is none other than his own Self. Though the devotee, on the other hand, regards Him as different from himself, yet he too merges and abides in the Self alone.

தனதாத்மாவினும் இறைவன் வேறல னென்று அன்பால் அறிஞனுணர்கிறான்; மற்றவன் ஈசனை வேறாகக் கருதினாலும் ஆத்மாவிலேயே கலந்து நிற்கிறான்.

4. The Love which flows (unbroken) like a stream of oil, towards the Supreme Lord, leads the mind infallibly into pure Being, even without one's desiring it.

சர்வேசனிடம் தைலதாரைபோல் அன்புப் பெருக்குண்டாயின், அது விருப்பமிலானது புத்தியையும் ஸ்வரூபத்திற் சேர்ப்பது திண்ணம்.

- 5 & 6. When the devotee, regarding himself as a separate, limited individual of poor understanding, and desirous of deliverance from suffering, takes the omnipresent Supreme Reality to be some deity and worships it, even then he attains in the end That (alone).

தன்னை வரையுற்றவனாகவுஞ் சிற்றறிவினனாகவுங் கருதும் அறிவான் வடிவுறும் அன்பன் துயர் யாவும் விலகுதற்கு, எங்குநிறை பரம்பொருளை இறைவனாகக் கருதி வழிபட்டு, அதையே முடிவில் அடைகின்றான்.

7. Oh best of men, one who attributes names and forms to the deity, through those very names and forms, transcends all name and form.

உத்தமனே! இறைவனை நாம வடிவங்களுடன் ஏத்துபவன் அந்நாம வடிவங்களால் நாமவடிவனைத்தையுந் தாண்டுகிறான்.

8. When *bhakti* has grown perfect, then hearing once (about Reality) is enough, for it confers perfect Knowledge.

பக்தி நிறைவுறின் ஒருகாற் கேட்டலே போதிய தாதலின் அது பூரணஞானத்தின் பொருட்டாம்.

9. *Bhakti* not continuous like a stream is called intermittent *bhakti*. Even this is bound to result in supreme *bhakti*.

தாரையாய்ப் பெருகாதது விச்சின்ன பக்தியெனப் படும். அது பராபக்திக்குக் காரணமாதல் துணிபு.

10. One who practises *bhakti* for a desired end finds no fulfillment on attaining it and then again worships God for the sake of eternal happiness.

கோருதல் கருதி பக்தி செய்வோன், கோருவதைப் பெற்றும் மனம் நிறைவுறாது, முடிவில், மீண்டும், நிலையான பேரானந்தத்திற்காக இறைவனைத் தொழுவான்.

11. *Bhakti*, even when accompanied by desire, does not cease with the achievement of the desire. Faith in the Supreme Person develops and goes on increasing.

காமியங்கலந்த பக்தியும் கோரிய தெய்தியதும் நீங்குவதில்லை. பரம புருஷனிடம் நம்பிக்கையோங்கி மேன்மேலும் அன்பு வளர்கிறது.

12. Growing thus, *bhakti* in course of time becomes perfect. By means of this perfect and supreme *bhakti*, even as by *jnāna*, one crosses (the ocean of) Becoming.

காமியபக்தியுங் காலத்தில் வளர்ந்து பூரண பக்தியாகும். ஞானத்தாற் போன்றே பூரண பராபக்தியால் பவத்தைக் கடத்தலாம்.

This is the sixteenth chapter entitled 'ON BHAKTI' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER SEVENTEEN

பதினேழாம் அத்யாயம்

ON ATTAINMENT OF JNĀNA

ஞானப்ராப்தி விசாரம்

1. On the 25th (August, 1917) Vaidarbha, best among the learned bowed humbly before the Sage and questioned him again.

25-ம் நாள் அன்று பகல் அறிஞரிற் சிறந்த வைதர்ப்பன் வணக்க வெட்டுக்கத்துடன் முனிவரை மீண்டும் வினவினான்.

Vaidarbha:

2. Does jnāna come (to us) gradually little by little, day by day? Or does it, like the Sun, blaze forth all at once in all its fullness?

வைதர்ப்பன்:-

ஞானம் தினந்தோறும் சிறுகச் சிறுகப் படிப்படியாய் வருவதா? அல்லது சூரியன் போல் ஒரே காலத்தில் எங்கும் பூரணமாயிலகுமா?

Bhagavan:

3. *Jnāna* does not come gradually, little by little, day by day. It blazes forth all at once in all its fullness, when the practice has matured to perfection.

பகவான்:-

ஞானம் தினந்தோறும் சிறுகச் சிறுகப் படிப்படியாய் வருவதில்லை; சாதனை முதிர்ச்சியாற் கணத்திற் பூரணமாயிலகும்.

Vaidarbha:

4. Bhagavan, during practice the mind goes and comes, in and out. Is the in-going of the mind called *jnāna*?

வைதர்ப்பன்:-

பகவன்! சாதனை புரியுங்கால் உள்ளும் வெளியும் போக்கும் வரவுமா யிருக்கும் மனோவிருத்தியை ஞான மெனலாமா?

Bhagavan:

5. Oh learned one, if the mind having once gone in comes out again, it is only practice. For *jnāna* is the experience which never slips away.

பகவான்:-

அறிஞ! உள்ளே சென்ற மதி மீண்டும் வெளியுறின், அது அப்யாஸமே யாகும். நமுவா அனுபவமே ஞானம்.

Vaidarbha:

6. Oh best of sages, great scholars have mentioned in the scriptures several stages of *jnāna*. How are they to be reconciled?

வைதர்ப்பன்:-

முனிவரேறே! அறிவுமிக்கோரால் சில நூல்களில் ஞானத்தின் படி (பூமி)கள் கூறப்பட்டுளவே — அவற்றின் பொருத்த மெவ்வாறு?

Bhagavan:

7. Oh wise one, all the stages of *jnāna* mentioned in the scriptures appear, even like distinctions in *mukti*, only to the minds of others. For those who know, *jnāna* is but one.

பகவான்:-

நூலிற் கூறியுள்ள ஞானப்படிக ளெல்லாம் முக்தி பேதங்களைப் போலவே பிறர் மதிபற்றியவாம். மதிமிக்கோய்! அறிந்தோர்க்கு ஞானம் ஒன்றே.

8. Observing the movements in the *jnāni's* body, senses (and mind) which occur according to *prārabdha*, others imagine the stages. In reality there are no gradations (in *jnāna*).

வினைபற்றி வரும் உடல் பொறி முதலியவற்றின் செயல் நோக்கிப் படிகளைப் பிறர் கற்பனை செய்கின்றனரே யன்றி உண்மையில் ஏற்றத் தாழ்வில்லை.

Vaidarbha:

9. Once Self-knowledge, the destroyer of all ignorance, has been gained, will it disappear on account of ignorance sprouting again through attachment?

வைதர்ப்பன்:-

அஞ்ஞான மனைத்தையும் அகற்றும் அனுபவ ஞானம் ஓர்காற் கைகூடியும், மீண்டும் பற்றுதலான் முளைக்கும் அஞ்ஞானத்தால் அது மறைவுறுமா?

Bhagavan:

10. Oh Light of Bharadwaja line, once Self-knowledge, the opposite of ignorance, has been attained, it can never be overcome.

பகவான்:-

பரத்வாஜ குலவிளக்கே! அஞ் ஞானத்திற் கெதிராம் அனுபவஞானம் ஒருகா லுறின் மீண்டுமது சிதைவுறாது.

This is the seventeenth chapter entitled 'ON ATTAINMENT OF JNĀNA' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishta Ganapati.

CHAPTER EIGHTEEN

பதினெட்டாம் அத்யாயம்

ON THE GLORY OF THE SIDDHAS

ஸித்த மஹிமானுகீர்த்தனம்

1. Bhagavan Ramana, born in the great line of Parasara, the son of the immaculate Sundara Pandita, with lovely eyes wide as the lotus-petal, bringing renown to the earthly gods.

உயர் பராசர கோத்திர முற்றவனும், பூசுர குல கீர்த்திகரனும், மாசகல் சுந்தராராயனது அருஞ் செல்வனும், விரிதாமரையிதழ்க் கண்ணனும்,

2. Dweller in Asrama on Arunachala, steadfast and stainless Paramahamsa, assuming activity out of compassion while ever established in the imperishable Ātman.

அருணாசலத்தி லிலகும் ஆச்ரம வாசியும், மறுவிலா நிலை பிறழாப் பரமஹம்ஸனும், தயையால் விவகார தசையுற்றவனும், அழிவறு மான்மாவில் என்று முறைபவனும்,

3. His words dispel all doubt. His glance, like an Ankusa, brings under control the mad elephant of the deluded mind. He is ever active for the happiness of others and utterly indifferent to his body's needs.

ஐயம் யாவுங் களையும் வாக்கினனும், மலைப்பெனும்
மதயானைக் கங்குச நோக்கினனும், பிறர் நலவூக்க மிடையூறா
துற்றோனும், தனதுடல் விஷயத்திற் சோம்பல் மிக்கவனும்,

4. His body glows like a ripe mango. Absolute master of the fickle senses, he is wedded to the immortal Valli¹ who is pure awareness. In a few words he conveys the substance of all scriptures.

கனிந்த மாங்கனி யொளியுறு மேனியனும், அலையும்
பொறிகளை யடக்கு மாற்றலானும், குலைவிலா ஞான
நிறைவெனுங் கொடியை மணந்தோனும், ஆகம சாரத்தைச்
சின்மொழியிற் சுருக்கி யருள்வோனும்,

5. With his pure, effulgent rays he clears, like the sun, in due season, the dullness of his devotees. He is an inexhaustible mind of auspicious qualities.

தாமரைநேயனெனத் தனது தூயவொளிமிகு கதிர்களால் அடி
சார்ந்தா ரஞ்ஞானத்தைக் காலத்தால் அகல்விப்பானும்,
அனந்த கல்யாணகுணசீலனும்,

6. In speech he is extremely soft, in look cool and compassionate; his face is like a full-blown lotus; his mind is a void like the moon in daylight; he shines in the Heart as the Sun in the sky.

வாக்கில் மென்மைமிக்கானும், நோக்கிற் குளிர்ந்தானும்,
கமலமுகத்தலர்ந்தானும், பகல்மதி நிகர் மனத்தொன்றுமில்லனும்,
விண்ணிற் பரிதிபோல் இதயத் தொளிர்வனும்,

7. Pitiless to his body, strict in the observance of discipline, wholly averse to the delights of the senses, he is a Sage without anger or desire, beside himself with the joy of pure awareness.

உடலைப் பேணுங் கருத்திலனும், விரதங்காக்கும்
வன்மையனும், புலனின்புன்னா நெஞ்சினனும், ஆசைசினமறு
மஹர்ஷியும், நிறைஞான லஹரியால் மதமுற்றோனும்,

8. Free from infatuation, greed, distracting thought and envy, he is ever blissful. He is ever active helping others to cross the sea of Relative existence, regardless of reward.

மயலும், லோபமும், மதமும் மாற்சரியமுமிலா நித்ய மங்கள
வடிவினனும், கைம்மாறின்றிப் பிறவிப் பெருங்கடல்
தாண்டுவிப்பதில் என்றும் முனைந்தவனும்,

9. When Ganapati said ‘Mother is mine’ and sat on the lap of Parvati, Kumara retorted ‘Never mind, Father is mine’ and got on to Siva’s lap and was kissed by Him on the head. Of this Kumara, who pierced (with his lance) the *Krauncha Hill*, Ramana is a glorious manifestation.

“தாய் என்னவள்” என்று மலைமகள் மடியிற் கரிமுகன் அமருங்கால், “சரி! போ, தந்தை என்னவன்” என்று ஹரன் மடியமர்ந்து, அன்னோனால் உச்சி முகரப் பெற்ற வெற்புடைத்தோனது அவதாரமானவனும்,

10. He is the mystic import of the mantra ‘*Om vachadbhuve namah.*’²

“ஓம் வசத்புவே நம:” என்னும் மந்திரத்தின் (இதன் விளக்கத்தை நூன்முடிவிற் காண்க.) மறைபொரு ளாயினவனும்,

11. An ascetic without *danda*,³ yet is he Dandapani.⁴ He is *Taraka*⁵ for crossing the sea of suffering, yet is he the foe of Taraka.⁶ He has renounced *Bhava*,⁷ yet is a constant worshipper of *Bhava*.⁸ He is *hamsa*,⁹ yet without attachment to *manasa*.¹⁰

தண்டமிலாத் துறவியாயினுந் தண்டபாணியும், துயர்க்கடலுக்கோர் தாரக னெனினுந் தாரகாரியும், பவத்தை விட்டு, அச்சோ! பவ (சிவ) வழிபாடொழியாதவனும், மானதச் சேர்க்கை யவாவிலாப் பரமஹம்ஸனும்,

12. More imperturbable than the Hill of Gold (Meru); more unfathomable than the ocean; more patient than the immovable Earth, the Mother of all; a paragon of self-control; far removed from even the whisper of excitement; தைரிய சம்பத்திற் பொன்மலை போன்றவனும், கடலினும் ஆழ்நிலையனும், அசையாதனைத்துந் தாங்குந் தரணியிற் பொறைமிக்குடையோனும், அடக்கத்திற்கோர் சான்றும், குழப்பத்திற்குத் தொலைவானவனும்,

13. Spreading grace like the friend of the blue lily (the moon); bright like the lord of the lotus (the sun); by his abidance in Brahman (state of pure Being) he reminds one of his Father¹¹ under the banyan tree; firm like a rock is this my younger brother.¹²

தெளிவில் நீலோற்பல நேயனை நிகர்த்தவனும், ஒளியிற்றாமரை நாயகனும், பிரஹ்ம நிஷ்டையில் ஆலின் கீழமர்ந்த அப்பனை நினைவுறுத்துவானும், அலை விலனும், எனதனுஜனும்,

14. Even now in the thousand petalled lotus of his head there shines Devasena,¹³ lovely in looks and mind, in the form of auspicious thoughts; and yet he is free from the faintest scent of desire. Though thus he is a house-holder, he is the King of ascetics.

மாதூர்யமய மங்கள விருத்தி வடிவாந் தேவ ஸேனையெனும் அணங்கு இன்றுஞ் சிரத்தொளிர்ந்துங் காதல் வாடையிலாதவனும், ஆதலின், இல்லாளனாயினு மெதிகட்கதிபதியும்,

15. A giver of boons to devotees; the guru even of the great Ganapati, master of *mantras*; like the celestial tree, he assuages the anguish of those who seek the shadow of his feet.

வணங்குவார்க்கு வரமருள் வோனும், மந்த்ர நாயகரிலுயர்
மனிதயானைக்குங் குருவா யிலகுவானும், திருவடி
நீழலுற்றவரின் தாபமகற்றும் மந்தாரதருவும்,

16. He is a re-incarnation of (Kumarila) Bhatta, praised by assemblies of scholars, the author of '*Tantra Vartika*', elixir of the Vedas, brilliant with various ingenious ideas; in this birth, however, he elucidates the teachings of Vedanta alone.

வேதத்திற் குயிரளித்துப் பற்பல வற்புத யுக்திகளால் அழகுறும்
“தந்த்ர வார்த்திக”த்தை யியற்றிக் கற்றோர் குழுவின்
புகழுற்ற குமரிலபட்டனே வேதாந்த வாக்கிய விசாரத்திற்காக
வேறு வேஷமாய் வந்த வனும்,

17. He is the Master who composed '*Arunachala Pancha Ratna*' (Five Gems on Arunachala), the quintessence of Vedantic utterances, brief like *sutras*,¹⁴ but all-comprehensive and filled with hidden meaning.

'குறுகத்தரித்த' அருமறையும், மாண்பொருள் செறி யுபநிடதப்
பனுவற்சுவைத் திரட்டுமாஞ் சிறப்புறும் அருணாசல
பஞ்சரத்னத்தை (இது இந்நூன் முடிவில் உளது) யருளிய
குருவரனும்,

18. Though not at all trained in the language of the gods (Sanskrit), and unacquainted with poetry, he is yet the author of works wherein crowds of brilliant ideas trail behind the inspired expression.

கீர்வாணப் பயிற்சியுங் காவிய வாசனையும் அற்பமு
மில்லனாயினும், நூலியற்றுங்கால் உயர்கருத்திசையும் ஒளி
வாக்கினனும்,

19. Again, this boundless genius is another advent¹⁵ of the Master-poet, the twice-born Tamil child who, drinking the breast-milk of the Mother of the Universe, sang in dancing tunes the praises of Siva.

உலகன்னையின் முலைபருகி நடமிடு நாவினால் நம்பன்
புகழிசைத்த கவியரசும், அந்தணத் தமிழ்க் குழவியுமாம்
சம்பந்தனது மறுபிறவியும், வரையறு மதியினனும்,

20. This is the third appearance here on earth of the God¹⁶ who pierced of yore the Krauncha Hill. And now he has come to quell the darkness of mere logic by providing a living example of abidance in Brahman (pure Being).

நிலவுலகிற் பரநிஷ்டை நிலை யுணர்த்தி யுக்தி வாதவிருளை
யொழித்தற் குதித்தவனும், குருகுமலை குடைந்தோனது
மூன்றாமவதாரமும்,

21. He is a poet of renown in Tamil, the language adored by Agastya and other sages. The Eternal Light Supreme he beheld with his own inner light, unaided by a Guru.

அகஸ்தியர் முதலாம் முனிவர் போற்றுந் தமிழ் மொழியிற்
புகழ்மிகு கவியும், நலிவிலாப் பரஞ்ஜோதியைக் குருவிலா
தருளினாற் கண்டவனும்,

22. In a boy, a dull cowherd, a monkey or dog, a knave, a scholar or a devotee, everywhere he beholds the same Being and is without the least partiality.

பாலன், மூடன், இடையன், குரங்கு, நாய், தீயோன்,
அறிஞன், அடிசார்ந்தவன் முதலாம் யாவரிடத்தும்
எதனிடத்தும் பகஷ்பாதமறு சம நோக்கினனும்,

23. Full of power, yet full of peace; full of devotion, yet without a sense of difference; free from likes, yet loving all the world; God manifest, yet in conduct humble.

ஆற்றல் மிகுந்தும் அமைதி சமைந்தோனும், பக்தனாயினும்
பேதமற்றோனும், ஆசை துறந்து நல்லருள் பூண்டவனும்,
வானவனாயினும் வணக்கமுற்றோனும்,

24. Writing down the message “This goes to the presence of the Father. Let no search be made for me,” he left home and arrived at the foot of Arunachala.

“எந்தைபாற் செல்கிறேன். எனைத் தேடற்க” வென்று எழுதிவைத்து வீடுவிட்டு வெளிப்போந்து அருணாசலனடி சார்ந்தவனுமாய்,

25. Of Bhagavan Ramana, thus happily endowed with a wealth of auspicious qualities, *Amritanatha Yatindra* humbly enquired concerning the boundless glory of *siddhas*.

இங்ஙனங் குணத்திரளால் அழகு பெறும் ஸ்ரீரமண பகவானை அமிருதநாத யதிசிரேஷ்டன் ஸித்தர்களின் எல்லையிலா மஹிமையைப் பற்றி வணக்கத்துடன் வினவினான்.

26. To him Sri Bhagavan, dweller on the Holy Hill, replied “The glory of *siddhas* is beyond imagination. They are equal to Siva. Indeed they are the very forms of Siva. They have the power to grant every prayer.”

“ஸித்தர் பெருமை சிந்தைக் கரிதாம். சிவனுக்கிணையவர் சிவரூபர். வரங்க ளருளுந் திறத்தினர்,” என்று அசலத்துறை பகவான் அவனுக்கருளினார்.

This is the eighteenth chapter entitled 'ON THE GLORY OF SIDDHAS' in *Sri Ramana Gita*, the Science of Brahman, and the Scripture of Yoga composed by Ramana's disciple Vasishta Ganapati.

Notes

1. One of the two consorts of Kumara.
2. 'Salutation to the Fire of Brahman whence emerges the Word.'
3. *Staff*: An ascetic usually carries one.
4. *Staff-holder*: One of the aspects of Kumara.
5. Ferryman.
6. An *asura* killed by Kumara.
7. Relative existence, *Samsāra*.
8. Siva.
9. *Swan*: A sage is termed a Paramahamsa.
10. a) mind; b) a lake in the Himalayas, a favourite home of swans.
11. Siva as Dakshinamurti who through silence dispelled all the doubts of four venerable old seekers.
12. *Ganapati*: the poet, thinks of himself as the elder son, and of Sri Ramana, as the younger son, of Siva.
13. Senior consort of Kumara.
14. Aphorisms.
15. *Jnāna-Sambandha*.
16. Kumara.

ANUBANDHAM 1

அனுபந்தம் 1

ENUNCIATION OF THE MANTRA

மந்த்ரோத்தாரம்

XVIII, 10. He is the secret sense of the group of words arrived, by uttering the following: *Om Va ca dbhu, ve* and the suffix *namaḥ*.

vedādi the beginning of the Vedas, Pranava, Omkara; *pākadamana* the subjugator of the Asura, Paka, that is, Indra, representing the letter *la*; *uttara* the letter next to it, in the list of alphabets, that is *va*; *kacchapeśa* Rudra in the form of the lord of the turtles, his seed-letter is *ca*: with these letters *Om va ca: dharādhara* mountain, the letter *da*; *susupti*, the power of deep sleep, the letter *bha*; *amareśvara* the lord of the immortals, Rudra in this name, his seed letter is *u*, so *dbhu*. Joining these, *sukṣmāmṛtā*, the sakti having this name, the letter *e*; *yuk* joining this with *amṛtena* nectar, the letter *va*, that is *ve*; *praṇati* salutation, that is, *namaḥ*. By joining all these letters, we arrive at the group of letters '*Om Vacadbhuve namaḥ*'. This group of letters forms the Mantra. Its secret sense, known to the learned, expresses the meaning Ramana who is the form of the deity invoked by this Mantra.

Who is this God who is expressed in this Mantra? Subrahmanya who is born from Fire. How? 'Om Vachadbhuve

Namah' – Omkara is the supreme Brahman. The word is indeclinable and so it will make sense with all the case endings. *Vacadbhu*, the field that creates, releases the Word, the Fire. The fire became the word and entered the mouth. So explains the scripture. Born from the god who presides over speech is *Vacadbhu*, born from Fire, Kumara. Salutation to him.

This is not physical fire, but the effulgence of the word. In order to drive home this, in the Mantra, Agni is denoted by the word *vacat*. It is the tradition of the Tantra Shastra to expound the Mantra by using words of similar sense. Following this, the Master has expounded the Mantra of Subrahmanya. The author of this work, our Master has been praising the Maharshi, as one born out of a portion of Kumara. And so the meaning of the Mantra is said to be Ramana.

– English rendering: S. Sankaranarayanan

வேதாதி என்பது பிரணவம். பாகதமனோத்தரம் என்பது இந்திர பீஜமாம் லகாரத்திற்கு அடுத்த வகாரம். கச்சபேசன் என்பது கூர்மேசன் என்னும் பெயரிய ருத்ரனது பீஜமாம் சகாரம். அவைகளுடன், அதாவது, 'ஓம் வச' என்னும் இவ்வக்ஷரங்களுடன், தராதரம் என்பது பர்வத பீஜமாகிய தகாரம். ஸுஷுப்தி என்பது நித்ரையென்னும் பெயரிய சக்தியின் பீஜமாம் பகாரம். அமரேச்வரன் என்பது அமரேச்வர னென்னும் பெயருடைய ருத்ரனது பீஜமாம் உகாரம். இவை சேர்ந்த 'த்பு' என்னும் இவ் வக்ஷரத்தோடு என்றவாறு. சூக்ஷ்மாம்ருதா என்பது சூக்ஷ்மாம்ருதா வென்னும் பெயரிய சக்தியின் பீஜமாம் ஏகாரம். அதனுடன் கூடிய அம்ருதம்-ஜலபீஜம் (வ)- அதாவது 'வே' என்னும் அக்ஷரத்துடன். ப்ரணதியுடன், 'நம:' என்னும் பதத்துடனுஞ் சேர்த்துக் கூட்டிக் கிடைக்கும் சொற் றொகுதியாம் "ஓம் வசத்புவே நம:" என்னும் மந்திரத்தின் — அறிஞர்களாலேயே உணர்தற் கியலும் — ரஹஸ்யப் பொருளாம் ரமணபகவானை அம்ருதநாத யதீந்த்ரன் கேட்டானென்று மேலே அன்வயம்.

ANUBANDHAM 2

அனுபந்தம் 2

ARUNACHALA PANCHARATNA

அத்-18, சுலோகம் 17-ல் குறிப்பிடப்பெற்ற
ஸ்ரீ அருணாசல பஞ்ச ரத்னம்
(மொழிபெயர்ப்பு)

1. Ocean of the nectar, full of grace, engulfing the universe in Thy splendour! Oh Arunachala, the Supreme Itself! Be Thou the sun and open the lotus of my Heart in Bliss!
அருணிறைவான அமுதக்கடலே! கனமாம் உலகை விழுங்கும் கிரணத் திரளோனே! அருணாசல பரமாத்மாவே! அகத்தாமரை நன்கலர அருணனாயொளிர்.
2. Oh Arunachala! In Thee the picture of the universe is formed, has its stay, and is dissolved; this is the sublime truth. Thou art the inner Self, who dancest in the Heart as 'I'. 'Heart' is Thy name, Oh Lord!
அருணாசலா! சித்திரமாம் இதுவெல்லாம் உன்னிடத்தே யுதித்து நிலவி யிலயமாம். இதயத்தே நீ தானாய் நானென நடமிடுவை. ஆதலின் (ஆன்றோர்) உன்பெயர் இதயமென்பர்.

3. He who turns inward with untroubled mind to search where the consciousness of 'I' arises, realizes the Self, and rests in Thee, Oh Arunachala! like a river when it joins the ocean.

அருணாசலா! அகத்தே புகுந்த தூய்மைமிகு மதியினால் நானென்பது எங்கிருந்துறுவதென நாடித் தன் சொரூபத்தை யுணர்பவன், கடலில் நதியென, உன்னிட மொடுங்குவான்.

4. Abandoning the outer world, with mind and breath controlled, to meditate on Thee within, the *yogi* sees Thy light, Oh Arunachala! and finds his delight in Thee.

வெளிவிஷயங்களை விட்டுப் பிராணனை யடக்கி மனத்தையுமடக்கி உள்ளே யுன்னைத் தியானிக்கும் யோகி உன்னிடம் ஒளியைக் காண்கிறான். அருணாசலா! ஈதுன் மஹிமையாம்.

5. He who dedicates the mind to Thee and, seeing Thee, always beholds the universe as Thy figure, he who at all times glorifies Thee and loves Thee as none other than the Self, he is the master without rival, being one with Thee, Oh Arunachala, and lost in Thy bliss!

அருணாசலா! உன்னிடமொப்புவித்த மனத்தால் எப்பொழுது முன்னைக் கண்டு எல்லாவற்றையும் உன்வடிவாகவே ஏகாந்த பக்தியால் வழிபடுவோன் இன்பமயனாம் உன்னில் மூழ்கி விளங்குவான்.

These five verses in which Sri Ramana Maharshi has revealed the greatness of Arunachala in the divine tongue of Sanskrit, in the Arya meter, are verily a jewel of Upanishad.

தேவர் மொழியில் (ஸம்ஸ்கிருதத்தில்) ஆர்யா கீதவிருத்தத்தில் பகவான் ஸ்ரீரமண மஹர்ஷிகள் அருளிய அருணாசல தர்சனமாம் இப்பஞ்சகம் உபநிஷத் ரத்னமாம்.